

Український ФУТБОЛ

Засновано в БЕРЕЗНІ 1991 року

Четвер, 6 серпня 2009 року • № 113 (2212) • Ціна вільна

МАЄМО ВИГРАВАТИ БЕЗ ЖОДНИХ ЗАПИТАНЬ

ІНТЕРБЛОК — МЕТАЛУРГ Д
6 серпня. 21.00. Домжале. Стадіон "Шпортні парк".

МЕТАЛІСТ — РІЄКА
6 серпня. 21.00. Харків. Стадіон "Металіст".

Нинішні матчі-відповіді Ліги Європи за участю донецького "Металурга" й харківського "Металіста" пройдуть під загальним девізом "маємо вигравати без жодних питань". У обох наших континентальних повпредів більш ніж прохідні суперники, котрі не годяться навіть у порівняння до команд у майбутніх раундах турніру.

На донеччан, як нам видається, очікує чи не прогулянковий поєдинок у мальовничій Любляні — столиці країни, клубний футбол якої завше перебував на задвірках великої гри. (Упродовж існування Союзної Югославії жодний словенський колектив не здобував ані національне чемпіонство, ані Кубок). "Інтерблок" — команда симпатична, та в нас вона виступала би десь у першій лізі. Себто "металурги" зобов'язані перемагати, здобувши цінні очки до української колонки в таблиці коефіцієнтів УЄФА.

Складніша ситуація з "Металістом", якому просто колосально пощастило в Рієці: незарахований чистий гол господарів і фіктивний м'яч нашої команди (у момент результативної подачі справа "смугастий" вийшов за межі поля) — це запам'ятається надовго. Теперішній стан "синьо-жовтих" по-справжньому вражає — у негативному плані: команда перебуває у фізичній ямі, зумовленій особливостями підготовки; гра у неї практично відсутня; очки нашкрябуються з величезними зусиллями; центр поля, про який іще недавно ми говорили із префіксом "супер", сьогодні є діркою (Слюсар — дискваліфікований, Валяєв — не у формі, Шелаєв наразі не виправдовує сподівань). Та, все ж, оце ніяк не може бути виправданням у разі можливої невдачі.

І ще одне. Оті ігри вітчизняних колективів у рамках Ліги Європи подарували нам іще один доказ того, наскільки великий крок здійснив вітчизняний клубний футбол із часу перших років української незалежності. Згадайте, як виступали наші команди в єврокубках тоді: у багатьох поєдинках із сильнішими суперниками ми часто грали не гірше, до останньої хвилини змагаючись за місце під континентальним сонцем. Проте, незважаючи на це, майже регулярно поступалися: нам щоразу чогось не вистачало, якоїсь дещиці, й ми достеменно не розуміли, чого саме. Відповіддю тут, очевидно, слугує таке поняття, як клас, брак якого був вельми помітним у нас тоді. Тепер повернімося до минулого тижня. "Рієка" — набагато слабкіша за "Металіст" — грала краще, їй, як здається, "не пощастило". Чи вірне таке твердження? Навряд: матч у Хорватії закінчився саме так, як і повинен був, місцевій команді забракло чогось, тобто класу, відтак у неї замало шансів на успіх у Харкові.

Володимир БАНЯС.

Ліга чемпіонів

Третій кваліфікаційний раунд

Повторні матчі
4 серпня — вівторок

ШЛЯХ ЧЕМПІОНІВ

МАККАБІ (Хайфа, Ізраїль) — Актобе (Казахстан) — 4:3 (2:3).
Голи: Катан (26), Гольса (34), Дваліщвілі (59, 62) — Аверченко (8), Чичулін (13), Хайруллін (15).
Перший матч — 0:0.

Динамо (Загреб, Хорватія) — ЗАЛЬЦБУРГ (Австрія) — 1:2 (0:1).
Голи: Пападопулос (47) — Швенто (33), Нелісс (83).
Перший матч — 1:1.

ШЛЯХ НАЙСИЛЬНІШИХ

Сівасспор (Туреччина) — АНДЕРЛЕХТ (Бельгія) — 3:1 (2:1).
Голи: Ерсен Мартін (12), Каманан (19, пен.), Айдин Муса (58) — ван Дамм (34).
Перший матч — 0:5.

Твенте (Голландія) — СПОРТИНГ (Португалія) — 1:1 (1:0).
Голи: Дуглас (2), — Кайседо (90+5).
Перший матч — 0:0.

ПАНАТІНАЇКОС (Греція) — Спарта (Чехія) — 3:0 (1:0).
Голи: Сарр'єгі (45), Кацураніс (54), Салпінгідис (89).
Перший матч — 1:3.

Нафтовик-Укрнафта

ШЕВЧЕНКО ПОВЕРТАЄТЬСЯ

Відбулася зміна в тренерському штабі команди. 5 серпня колектив знову очолив Сергій Шевченко, який працював в Охтирці з 2001 по 2007. Саме йому вдалося у 2007 році вивести нафтовиків до вищої ліги. Разом із ним до Охтирки приїхали Олексій Грачов, який і в "Нафтовику", і в "Ігросервісі" був його першим помічником, та тренер науково-методичної групи Юрій Колосовський (теж працював із Шевченком в Симферополі та деякий час в Охтирці). Саме під керівництвом нового головного тренера "Нафтовик-Укрнафта" провів кубковий матч у Сумах.

Сергій Васильович ШЕВЧЕНКО

Народився 4 березня 1958 року в Херсоні. Виступав за команди: "Кристал" (Херсон), СКА (Одеса), "Зоря" (Бєльци), "Суднобудівник" (Миколаїв). Тренував команди: "Меліоратор" (Каховка) — 1992-1995, "Кристал" (Херсон) — 1995-1999, "Нафтовик-Укрнафта" — 2001-2007, "Ігросервіс" — 2007-2009.

Закінчив Миколаївський державний педагогічний інститут (факультет фізичного виховання), Вищу школу тренерів України (м. Київ). Має УЄФА-Pro диплом.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

Наш сайт в інтернеті www.ukrainian-football.com

Передплатити «Український футбол» на кожен наступний місяць можна до 10 числа попереднього. Тобто на вересень — до 10 серпня.

ПРОЙДИСВІТ НАЙВИЩОЇ КАТЕГОРІЇ

ГОДУЛЯН ВІТАЛІЙ ІВАНОВИЧ

Арбітр ФІФА
м.Одеса
Народився 18.09.68
Зріст 184
Вага 82
Кількість матчів: 149
Жовті картки: 618
Червоні картки: 49
Арбітраж аматорів регіональних змагань

Аматори України
Початок арбітражу другої ліги 1992
Початок арбітражу першої ліги 1995
Початок арбітражу вищої ліги 1998
Арбітр ФІФА з 2001
(ігри станом на 01.06.2009)

Саме такий заголовок маячіє на головній сторінці офіційного сайту львівських "Карпат". Присвячений матеріал роботі арбітра Віталія Годуляна на матчі останнього туру "Металіст" (Харків) — "Карпати" (Львів). Ось текст оригіналу:

"Відкритий лист Громадської організації "Карпати"

Кожного тижня, у середу, приблизно після обіду, форуми та гостьові футбольних сайтів рясніють подібними повідомленнями з усіх куточків України. Так уболівальники реагують на новину про призначення суддівських бригад на черговий тур українського чемпіонату. Віталій Годулян – один з тих арбітрів, призначення якого з острахом по черзі чекають вболівальники 13-ти українських міст.

Руками "режисера" — Віталія Годуляна (припускаємо, що й з подачі заслуженого харків'янина Сергія Стороженка) була влаштована чергова, аж ніяк не футбольна, вистава. Футбол у Харкові закінчився на 12-й хвилині з вилученням А. Ткачука. Арбітр матчу встиг за епізодом, коли Андрій не подужав перестрибнути лежачого захисника "Металіста", але, на диво, після цього епізоду якась раптова катаракта завадила судді зафіксувати гру рукою Валяєва на 19-й хвилині, боксерський удар Горяїнова по обличчю Худоб'яка. Усі тренери та вболівальники після подібних трафунків одноголосно вболівають: "Навіщо нам такий футбол". У коментарях до звітного поєдинку на одному з найпопулярніших українських футбольних ресурсів UA-FOOTBALL самі ж харківські футбольні вболівальники почали трансформувати народні приказки: "Не имей сто друзей, а имей Годуляна" і т.д. На перший погляд смішно. Проте ми бачимо, що самі ж харківські вболівальники побачили в цьому поєдинку упередженість Годуляна. Таким чином й вбивається український футбол у кожному з таких матчів.

Попри поразку "Карпат", ми дякуємо футболістам за те, що вони не припиняли боротьбу до останніх секунд матчу. Боротьбу із суперником та суддівським свавіллям. Так, ви програли, але честь не заплямували. Не страшно пропустити вирішальний гол, граючи вдесятьох проти дванадцятьох. Страшно, коли це стає тенденцією.

А тепер – про головне. Ми, вболівальники "Карпат", дуже б хотіли, аби Віталій Годулян змінив громадянство і вже ніколи не зміг судити матчі за участю "Карпат" та інших команд, за які вболівають наші дніпропетровські, київські чи луганські товариші. А запрошувати ТАКОГО іноземного арбітра, переконані, жоден клуб не захоче.

Вихід один: об`єднатися і очистити наш футбол разом. Сьогодні від годулянів, а завтра від тих, хто їх плодить у нашому футболі, годує і прикриває. Якщо ми (саме ми, уболівальники, а не часто інертні у подібних питаннях футбольні клуби) не зробимо реальних кроків сьогодні, "каста у чорному" так і залишиться недоторканою, а прогресу у нашому футболі не буде.

Ми вимагаємо від Прем'єр-ліги, що декларує боротьбу за чистий український футбол, вже найближчим часом розробити та оприлюднити дієві методи знищення корупції у суддівському корпусі. Закликаємо уболівальників усіх клубів Прем'єр-ліги приєднатися до наших вимог і контролювати процес аж до їх виконання."

А ось так прокоментував ситуацію головний директор ФК "Карпати" Ігор Дедишин в інтерв'ю офіційному сайту клубу:

— Якими будуть кроки „Карпат" в контексті суддівства Віталія Годуляна у матчі третього туру в Харкові?

— Ясна річ, цю справу ми так просто не залишимо. Будемо подавати протест на зухвальство, яке творив цей суддя під прикриттям іншого „знаменитого" у минулому судді, а нині віце-президента Федерації футболу України Сергія Татуляна. Будемо вимагати дискваліфікації Годуляна – якщо не пожиттєвої, то принаймні на дуже тривалий термін. Ми готуємо усі документи, всю підбірку відео з найскандальніших моментів, коли суддя поводив себе абсолютно неадекватно на полі. Крім того, ми звертаємося до прем'єр-ліги і до клубів, які мають повноваження відкликати суддю і позбавити його права обслуговувати матчі чемпіонату.

— Що, окрім суддівства, вразило делегацію "Карпат" у Харкові?

— Я розмовляв з Татуляном. У нас відбулася з ним дуже жорстка розмова. Я йому висловив усе, що про нього думаю. І ця людина не мала що сказати у відповідь і чим заперечити. Зрозуміло, що для „Металіста" цей матч багато означав. Команда невдало стартувала, у неї складний графік. Їм будь-якою ціною потрібна була ця перемога. Вони її досягли. Якою ціною? А про це краще спитати в функціонерів „Металіста", бо те, як поводилися офіційні особи на цьому матчі, просто переходить усякі межі.

— Як саме?

— А як можна сприймати такий факт: після матчу Мирон Маркевич одразу попрямував не в роздягальню своєї команди, а в суддівську кімнату. Для чого б це? Також після матчу до роздягальні заходить віце-президент ФФУ Сергій Стороженко, аби привітати команду з перемогою. Ми не зрозуміли, хто ми є в такому футболі і для чого ми в цьому чемпіонаті беремо участь. А пану Стороженку я б порадив уже нарешті визначитись з місцем роботи — у ФФУ, у Харківській облдержадміністрації чи у ФК "Металіст"...

— Таким чином можна стверджувати, що суддя був упереджений?

— На мою думку, однозначно. І ми цю упередженість доведемо. Доведемо, що цей суддя нездатний обслуговувати матчі чемпіонату України. Навіть представники харківського „Металіста" погодилися, що гра рукою у Валяєва була очевидною і це 100% пенальті. А щодо вилучення Ткачука, то максимум, на що він заслужив – попередження. Жодного натяку на травму в Едмара не було і близько. Мала місце ігрова ситуація, без жодного бажання завдати травми. Я так розумію, що Годуляну потрібно було якнайшвидше вирішити "свої" питання, тож він, не відкладаючи справу в довгу шухляду, показав усім: хто є хто на полі.

— Але, навіть попри таке суддівство, команда не зламалася...

— ...І я б хотів щиро подякувати команді за це. Після гри я сказав гравцям: пишаюся тим, що працюю в такому клубі і гордий за нашу команду. А те, що з нами зробили – зміцнить усіх нас. Що нас не вбиває – робить нас сильнішими. Команда стала злішою і в наступних матчах це продемонструє. Попри весь цей негатив, те, що сталося у Харкові, додасть команді стимулу і сил в майбутньому. Приємно також було, коли після матчу до наших гравців та тренерів підходили уболівальники „Металіста" і говорили, що „Карпати" продемонстрували найкращу гру з усіх команд, які приїздили до Харкова останнім часом. Всі дякували „Карпатам" за матч, казали, що рахунок не по грі, відзначали бійцівські якості нашої команди.

— А чи була можливість уникнути призначення Годуляна на цю гру?

— Як тільки ми дізналися, хто нас судитиме, то одразу звернулися в прем'єр-лігу з проханням призначити на цей матч додаткового спостерігача, але, на жаль, до жодного ефекту цей крок не призвів. "Люди в чорному" зробили свою чорну справу. Насамкінець я б хотів звернутися до наших уболівальників: команді наразі дуже потрібна ваша підтримка. Клуб зараз зробить усе, щоб захистити команду на юридичному рівні від такого зухвальства і упередженості. Але ми все ж сподіваємося, що фани дадуть свою оцінку цьому суддівству і підтримають команду вже під час наступного домашнього матчу, що відбудеться 8 серпня.

ДО РЕЧІ

Колишній улюбленець львівської публіки, бразильський форвард Вільям Роша Батиста повертається в "Карпати". Про це повідомив генеральний директор "зелено-білих" Ігор Дедишин.

Нападник повинен приєднатися до команди цієї п'ятниці. Він зможе з'явитися на полі у складі "Карпат" вже у суботу, під час матчу проти "Зорі". Принаймні так вважає головний тренер Олег Кононов. За його словами, Батиста зараз у доброму функціональному стані. Олег Кононов додав: "Азербайджанський клуб "Баки", де останнім часом грав Батиста, не хотів відпускати гравця. Але в Батисти закінчився термін контракту, і ми запропонували йому свої умови. Він на них з радістю погодився. Тож ми підписали з ним повноцінний контракт за системою "рік плюс два".

Ігор Дедишин додав, що до закриття трансферного вікна "Карпати" оприлюднять прізвища інших нових гравців. За словами генерального директора, це серйозні і відомі гравці.

А ось протилежні думки азербайджанських вболівальників з приводу відходу Батисти

– мне кажется ничего страшного в этом нет. Все-таки он уступает в классе Фелипе, вот кого нужно постараться сохранить! А Батисте спасибо за игру (не скажу, что он очень уж блеснул, если честно) и направить денежки на выкуп прав на Феликса!

Nadir Mirza (nadir mirza) /31.07.2009 10:01/ Азербайджан

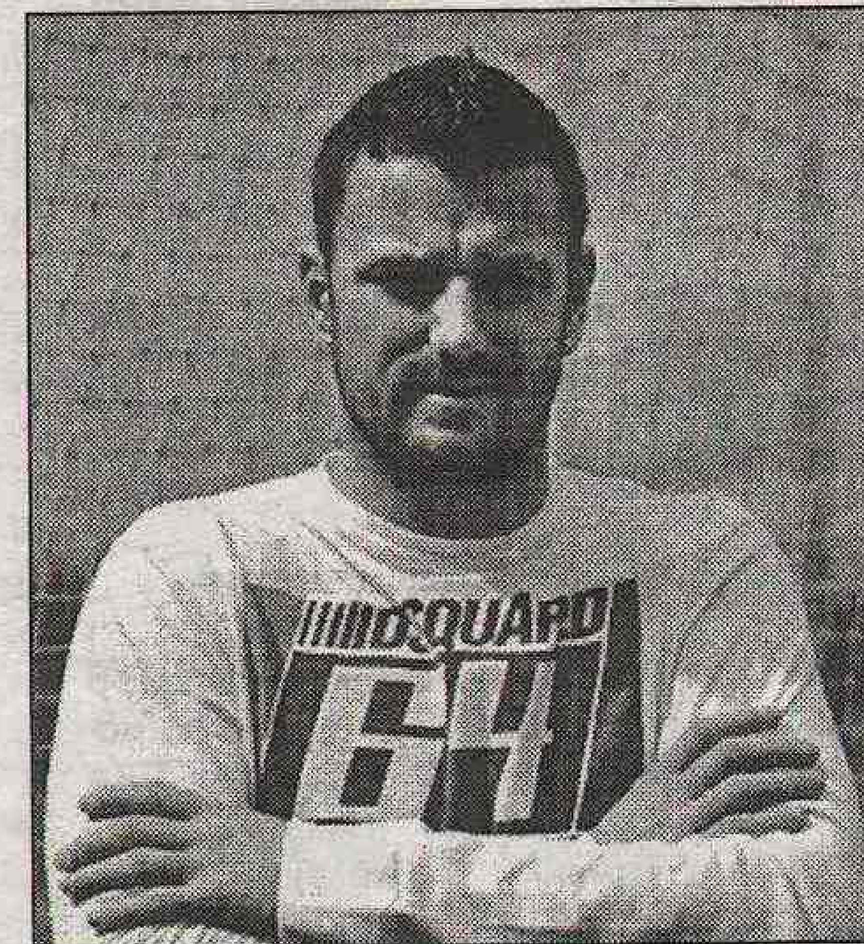
– очень жаль

– по-моему Батиста был лучшим у Бакы во 2-м круге прошлого чемпионата

– Феликса в аренду взяли на 6 месяцев, если Батиста сейчас уйдёт, что потом делать будут?

Талят, Абдуллаев (talat) /31.07.2009 09:57/ Азербайджан

Відверто

Ян ЛАШТУВКА:

ПЕРШИЙ НОМЕР ДЛЯ МЕНЕ НЕФАРТОВИЙ

Черговим новачком "Дніпра" став чеський голкіпер Ян Лаштувка. Свого часу, переїхавши в "Шахтар", він став першим чеським легіонером в Україні, але через деякий час був вимушений шукати щастя в оренді: виступав у "Фулхемі", "Бохумі", "Вест Хемі". З "Дніпром" Ян підписав 3-річний контракт. Сума трансферу склала 3 млн.

— Я дуже радий опинитися тут. "Дніпро" — дуже хороша команда, про що я знав, ще виступаючи в "Шахтарі". У нас завжди були важкі ігри. І коли надійшла пропозиція з Дніпропетровська, я не був проти. Сказав тільки, що хочу повноцінний трансфер, а не йти знову в оренду. У мене були три роки невизначеності: Англія, Німеччина, знову Англія — це набридло. До того ж, зовсім нещодавно у нас з дружиною з'явилася друга дитина, і хотілось стабільності. Я щасливий бути тут і сподіваюся, що все складеться добре.

— У "Фулхемі" і "Бохумі" ти мав дуже хорошу пресу, ці клуби хотіли тебе викупити, але не змогли. У чому причина?

— Найкращим варіантом було залишитися в "Бохумі", але клуби не змогли домовитися між собою, а знов йти в оренду я не хотів. У "Вест Хем" я пішов лише тому, що знав тренера воротарів — він з Чехії. Я працював і чекав шанс вийти на полі. Але така можливість так і не випала, бо там хороший воротар Роберт Грін, голкіпер збірної Англії.

— А що все-таки трапилося у тебе в "Шахтарі"? Ти почав грати, але потім не потрапляв у склад і в підсумку був вимушений виїхати в оренду...

— Якщо пам'ятаєте, я відіграв півтора сезони і зазнав травми. Довго відновлювався, а після закінчення сезону довелося їхати до Праги на операцію на пахових кільцях. Через чотири тижні я повернувся, але "Шахтар" вже придбав Богдана Шуста, йому довіряли. Так і вийшло, що мені довелося піти.

— Дізнавшись про варіант з "Дніпром", радився з Маріо Холеком?

— Чесно кажучи, ми познайомилися тільки тут. Маріо був молодий, коли я залишив Чехію. Я питав про "Дніпро" хлопців, що грають в "Шахтарі" — Вову Єзерського, Кравченка. Розмовляв також з Селезньовим. А з Маріо ми вже здружилися.

— Яке враження справила база "Дніпра"? Чи встиг вже познайомитися з містом і стадіоном?

— Тут є все. А зі всім іншим мені ще належить познайомитися — бачив тільки фото в Інтернеті. Упевнений, що все буде добре, і уболівальники тут теж дуже хороші. Потрібно лише одне — добитися результату.

— Розкажи, будь ласка, про початок своєї професійної кар'єри?

— Починав я в "Карвіне", після чого перейшов в остравський "Баник". Два роки провів у дублі, після чого тренер довірив місце в основному складі. Нам вдалося стати чемпіонами, і я відразу виїхав до Донецька.

— Чемпіонство "Баника" було несподіванкою в Чехії?

— Так, звичайно. Команда не могла виграти чемпіонат близько 20 років. У нас підібрався хороший колектив, було багато досвідчених гравців і талановита молодь. Вийшло, що з першого туру ми дуже добре грали і стали чемпіонами.

— Ти вибрав 27-й номер, хоча в "Дніпрі" є вільний светр з №1. Чому ти не узяв його?

— Перший номер для мене нефартовий. В "Банику" і в "Шахтарі" я грав під №16, але тут він належить Русолу. Тому зробив вибір на користь №27, під яким виступав у "Бохумі". До того ж, нещодавно мені виповнилося 27 років.

ІЛЛІЧІВСЬК

Бастіон — Кримтеплиця — 0:3 (0:1).

4 серпня. 17.00. Стадіон "Шкільний". 800 глядачів

Судді: А. Кузьмін (Миколаїв), Н. Зайцев (Никополь), О. Луценко (Харків).

Делегат ФФУ: В. Володін (Херсон).

Іллічівськ: Череднюк (Чопко, 45+6), Павлов, Волчков, С. Коваленко, Забурдайло (Віт.Рудой, 27), Д. Коваленко, Нечипорук, Гайдаржи, Панченко (Бредіс, 68), Сантрапинських, Тараров. ***Запасні:*** Вол. Рудой, Барба, Абрамченков, Онищенко. ***Тренер***: Олександр Краснянський.

Молодіжне: Бандура, Візавер, Антонюк, Канюк, Старовик (Мельник, 70), Щедраков, Симончук, Трухін, Кучеренко (Саранчуков, 46), Бабир (Вокальчук, 45+1), Діабі. ***Запасні:*** Ішмаков, Максименко, Таран. ***Тренер:*** Геннадій Морозов.

Голи: Діабі (8), Симончук (56), Трухін (68).

Попередження: Нечипорук (28), Д. Коваленко (67), С. Коваленко (77) — Щедраков (19), Діабі (45+4), Старовик (67), Трухін (67).

Видалення: Бандура (45).

На початку матчу команди обмінялися голевими моментами. Старовик перекидав м'яч через воротаря "Бастіону", але — вище воріт. Господарі ж відповіли небезпечною атакою за участю Тарарова. Надалі гра проходила за переваги гостей. На восьмій хвилині Старовик виконав голеву передачу на легіонера "Кримтеплиці" Діабі, який, скориставшись помилкою центральних захисників "Бастіону", відкрив рахунок. За мить і Симончук завдав удару по воротах, але Череднюк зумів відбити м'яч. Надалі воротар "Бастіону" виручав свою команду після ударів Бабира, Старовика, Діабі. Ще раз м'яч після удару Старовика влучив у стійку. Господарі поля за весь перший тайм мали одну реальну нагоду зрівняти рахунок.

Тепличники і в меншості сильніші.

Перед перервою Сантрапинських вийшов на побачення з голкіпером кримчан, і Бандурі нічого кращого не залишалося, як сфолити на гравцеві "Бастіону". За фол останньої надії воротар отримав червону картку і залишив поле. Місце у воротах зайняв Вокальчук, який одразу ж і виручив свою команду, витягнувши м'яч з "дев'ятки" після удару Нечипорука. До перерви довелося замінити воротаря і "Бастіону". Діабі виходив на побачення з Череднюком. Першим на м'ячі виявився воротар, але форвард "Кримтеплиці" врізався у воротаря, зламавши йому ніс. Звісно, Череднюк поле залишив, а от Діабі відбувся лише "гірчичником".

Другу половину зустрічі, на відміну від очікувань, що панували на трибунах активніше почали гості. "Кримтеплиця", незважаючи на чисельну меншість і перевагу в рахунку, досить небезпечно контратакувала й врешті-решт кримчани досягли свого. Симончук з другої спроби зумів поцілити влучно у ворота господарів. Остаточно розвіяв всі сумніви щодо переможця в цій парі Трухін, який розстріляв ворота "Бастіону" метрів з 24-х.

Сергій ЧАЙКА.

БУРШТИН

ЕНЕРГЕТИК — ГЕЛІОС — 1:1 (1:1), пен — 6:5.

4 серпня. 18.00. Стадіон "Енергетик". 2 200 глядачів.

Судді: Д. Кутаков (Бровари), В. Пилипенко (Фастів), В. Тіпанов (Київ).

Делегат ФФУ: М. Біць (Львів).

Бурштин: Бандрівський, Рудницький, Яневич, Данищук, Лазорик, Велієв, Долотко (Пащенко, 98), Даньків, Головко (Семиряк, 56), Степанов (Барчук, 62), Чернов. Тренер: Микола Пристай.

Харків: Скрипник, Радіонов, Борзенко, Киктьов, Лебединець, Гаді, Сумцов (Цабріа, 68), Ничипорук (Соломаха, 53), Даудов, Костюк, Пономаренко (Фоменко, 59). Тренер: Сергій Кандауров.

Голи: Степанов (31) — Пономаренко (23).

Реалізовані пенальті: Велієв, Даньків, Чернов, Барчук, Пащенко, Яневич — Даудов, Костюк, Цабріа, Борзенко, Кіктьов.

Нереалізовані пенальті: Семиряк (поперечина) — Лебединець (вище), Радіонов (воротар).

Попередження: Чернов (90), Барчук (112) — Сумцов (60).

Матч у Бурштині викликав неабиякий інтерес. Чому? Обидві команди на старті цього сезону перебувають у відмінній формі: "енергетики" вдома перемогли амбітний ФК "Львів", а "Геліос" всі три матчі зіграв на чудовому рівні, набравши сім очок. Більше того, півтора тижні тому ці команди вже зустрічалися в другому турі чемпіонату країни в першій лізі. Тоді харків'яни мінімально перемогли опонента в себе вдома. Тому позавчорашній кубковий матч певною мірою сприймався підопічними Миколи Пристая як можливість для реваншу. Ну, що ж, хлопці з Бурштина змогли зрештою довести, що поразка в Харкові нічого не означає — у кубковому змаганні далі йдуть західноукраїнці!

Утім, першими відзначились саме гості. Костюк зі штрафного віддав на Радіонова, котрий відпасував Пономаренкові, а той головою "розпечатав" бурштинські ворота. Для хлопців Пристая цей м'яч став чимось на кшталт холодного душу, адже господарі доволі помітно активізувалися й незабаром зрівняли рахунок. Долотко, пройшовши флангом, відпасував на Степанова, котрий у падінні подарував трибунам красень-гол!

На цьому голева активність команд завершилася. До кінця зустрічі суперники більше не забивали, хоча можливості зробити це були. Більше, мабуть, у харків'ян, які після поновлення статусу кво поступово заволоділи ініціативою. Мав хороший шанс й "Енергетик", коли на 61-й хвилині просто дивом не поцілив у ворота Долотко.

Додаткові два тайми по п'ятнадцять хвилин переможця також не виявили, тому залишилася лотерея. Першими в серії одинадцятиметрових помилилися господарі — Семиряк поцілив у перекладину. У Харкова з'явилася небезпідставна надія. Але після удару капітана "сонячних" Лебединця ситуація знову вирівнялася. А потім першими помилилися гості — схибив досвідчений Радіонов.

Таким ось чином команда з невеличкого й непримітного Бурштина зіштовхнула з кубкової дистанції колектив із міста-мільйонера... Може, харків'янам не вистачило мудрого слова Сергія Кандаурова, який не міг керувати діями своїх підопічних через вилучення в попередньому матчі першої ліги.

Олексій ШЕВЧЕНКО.

Буковина

ПЕРША ЛІГА ВЖЕ ЦЬОГО СЕЗОНУ

Першу прес-конференцію в новому сезоні провели керівники ФСК "Буковина". Це стало своєрідним знайомством зі "старими" та новими обличчями команди. Чернівецький клуб, як відомо, взяв під патронат президент харківського "Арсеналу" і співвласник ФК "Харків" Володимир Чумак, який "переселив" свій футбольний бізнес до столиці Буковини. Нова "Буковина" — це збірна двох команд, підсилена низкою запрошених футболістів. Наставник команди Микола Трубачов рішуче запевнив, що завдання виходу до першої ліги команда не спробує виконати, а виконає. А ще він зірвав оплески, коли заявив, що в "Буковині" немає приїжджих — незалежно від того, хто де народився, грав, працював, сьогодні всі, передусім, мешканці Чернівців і патріоти цього міста, які всім серцем бажають, щоби наступного року Буковинський край був представлений у першій лізі вітчизняного футболу.

Президент ФСК "Буковина" Василь Федорик розпочав свій виступ з підбиття підсумків минулого сезону:

„Перше коло "Буковина" завершила на четвертому місці. Взимку під час підготовки всі нам радили брати наших молодих футболістів, мовляв, вони вже гідні грати. На жаль, молодь виявилася не готовою для виступів на належному рівні. Команда почала програвати, і в підсумку ми опинилися на дев'ятому місці. З цього наприкінці сезону були зроблені висновки. Ми зібралися з керівництвом області й міста, щоб кардинально поліпшити свою роботу, а також знайти партнерів по футбольному бізнесу. Ми й раніше вели переговори з харківським бізнесменом, президентом ФК "Арсенал" Володимиром Чумаком, який дав згоду об'єднати дві команди, щоб футбольний клуб "Буковина" розпочав новий чемпіонат з новими силами, новими фінансами. Чумак Володимир Анатолійович дав таку згоду керівництву області і міста, що ми тепер разом поки беремося за цю справу разом, аби підняти буковинський футбол на вищий рівень.

Для початку наше завдання — перша ліга цього сезону. Ми зробили кадрові зміни: призначили віце-президентом від імені Чумака — Киселя Владислава Юрійовича, головного тренера — Трубачова Миколу Івановича, а другим тренером — Пушкуцу Віталія Георгійовича. Сподіваємося, що цим складом ми зможемо довести, що справді вміємо працювати.

Благополуччя клубу залежить від матеріально-технічної бази та кількості коштів. Це наше основне завдання з Чумаком. Поки що ми нічого не вимагаємо. Ми, як було сказано, виведемо команду до першої ліги. Але нам потрібна земля для того, аби побудувати матеріально-технічну базу — це завдання номер один. Буде матеріально-технічна база — буде і футбол у Буковині.

Щодо стадіону "Буковина" ми вели перемовини з міською владою про те, щоб взяти його в концесію. Поки що не схвалюють. Наразі ми взяли в оренду лише футбольне поле. А в день гри на 6 годин беремо в оренду стадіон — будемо реалізовувати білети і таке інше.

Головний тренер команди Микола Трубачов розповів, що є прихильником атакувального стилю гри. Я кажу: футбол — це гра. Тому я гравцям на установках ніколи не кажу, що треба битися, боротися, а кажу, що треба грати. Гра, в якій перемагає той, який заб'є на один м'яч більше. Не написано, що виграє той, хто пропустить на один м'яч менше. Тому в Англії, у Німеччині ми зустрічаємо рахунки 6:3, 7:4 і т.д. Тому і ми граємо у наступальний футбол. І ми у кожному матчі, незалежно від того, чи вдома, чи на виїзді граємо, будемо грати в атакувальний футбол. Будемо дотримуватися схеми 4-4-2. Ми планували у домашніх матчах грати з трьома нападниками. Можливо, це ще буде. Але для цього потрібні двоє хороших лінійних гравців. Наразі ми цих людей не маємо. Тому гра в три нападники, може, буде, але трішки в іншому варіанті. Якщо схема 4-4-2 дозволятиме вигравати й вдома, будемо дотримуватися її. Треба виходити з реалій життя. Щодо матеріального стимулу для гравців, я вважаю, що на даний момент воно не відповідає цьому рівню, де ми граємо. Тепер все залежить лише від керівництва, щоб все виплачувалося вчасно.

9 серпня ми граємо з вінницькою "Нивою", яка теж ставить завдання виходу до першої ліги. На їхньому сайті у звіті про матч з "Моршином" написано, що керівництво клубу й тренерський склад виконають завдання без проблем. Для нас гра з "Нивою" дуже важлива. Вони кажуть, що у Чернівцях для них — "матч століття". Є інформація, що кубкова гра для них не матиме принципового значення, вони планомірно готуються до матчу з нами. Звісно, ми теж особливо готуємося до цієї зустрічі. Я даю спеціальні вправи, переглянувши й знаючи цю команду. Ми не будемо підлаштовуватися під їхню тактику, а нав'яжемо свою. Ця гра буде однією з найважливіших, якщо не вирішальною у першому колі. Тому я прошу всіх вболівальників прийти на стадіон і підтримати свою рідну команду".

Георгій МАЗУРАШУ.

Турнір "Пам'яті Малого Повстанця"

ЛЬВІВ З НАГОРОДАМИ

У Варшаві завершився II міжнародний турнір "Пам'яті Малого Повстанця", який збігся з двома сумними ювілеями — 65-ю річницею вибуху Варшавського повстання і 70-ю — початку Другої світової війни. Це шана дітям, котрі боролися і гинули у Варшавському повстанні 1944 року.

Турнір тривав з 30 липня до 2 серпня на спортивних аренах КС "Полонія". 10 команд (діти 1998 року народження і молодші) — 5 закордонних і 5 варшавських. Молоді футболісти (майже 250 учасників з країн, уражених війною) змагалися за мініатюрну бронзову статуетку "Малого Повстанця" з вулиці Подвалє. Організатор змагань — Почесний президент КС "Полонія" Єжи П'єкажевський, — зазначив: турнір увійшов до спортивного календаря Варшави. „Тепер я вірю, що навіть коли нас не буде, то змагання відбуватимуться", — говорив ініціатор турніру й засновник Фундації розвитку і промоції молодіжного спорту.

Метою турніру стала пропаганда серед молодого покоління ідеї поєднання і дружби між народами. Три дні змагань, спілкувань, історико-пізнавальної та розважальної програми промайнули, як одна мить. Діти змагалися по 5 команд у групі, після чого розіграли призові місця. Організатори турніру відзначили, що найцікавіший матч провели спортсмени ФК "Львів" і "Легії". Варшавські діти вели — 3:0, однак наприкінці гри львів'яни проявили характер і зрівняли результат. Тож бронзового призера довелось визначати за допомогою пенальті. Ось тут героєм дня можна вважати Євгена Дражна, який парирував два удари з "точки", а свій реалізував і приніс ФК "Львову" перемогу.

Дещо розчарували свого тренера і самих себе карпатівці, минулорічні переможці. Хлопці турнірну дистанцію пройшли вихорем, а на завершальній грі їх було не впізнати. І як наслідок, невдача — 2:6. Угорці повезли до дому головний приз. Але й львівські діти повернулися щасливими і з нагородами. Отримали від організаторів турніру "Малого повстанця" пам'ятні кубки, майки і м'ячі.

Команди посіли такі місця

1. ВАЦ (Будапешт, Угорщина)
2. "Карпати" (Львів, Україна)
3. ФК "Львів" (Україна)
4. "Легія" (Варшава, Польща)
5. "Полонія 1" (Варшава, Польща)
6. "Фортуна" (Дюссельдорф, Німеччина)
7. "Діти Фундації" (Варшава, Польща)
8. "Полонія 2" (Варшава, Польща)
9. "Агриколя" (Варшава, Польща)
10. "Олімпія" (Варшава, Польща)

Найкращий футболіст: Абдуллаг Карадініс "Фортуна" (Дюсельдорф)

Найкращий бомбардир: Сергій Валенко "Карпати" (Львів)

Найкращий воротар: Бартек Сюда "Полонія" (Варшава).

Склад ФК "Карпати": Фредина, Крушельницький, Малевич, Микитин, Назаркевич, Нелюбін, Подо, Подоя, Пшеничка, Пагибила, Радченко, Саврук, Валенко, Васьків, Завінський. ***Тренери:*** Тарас Ткачик і Сергій Омельченко.

Склад ФК "Львів": Ціздин, Апенько, Андрушко, Марушка, Занько, Якимець (один з кращих бомбардирів і гравців турніру), Шулим, Савочко, Голуб, Верб'янський, Дзюпин, Іваник, Шевчик, Гамарник, Панилик, Халус. ***Тренери:*** Орест Швець і Тарас Шевчик.

Олександр ПАУК.

КЛУБ ШАНУВАЛЬНИКІВ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

Автор-упорядник – Анатолій Коломієць № 22 Під редагуванням Володимира Баняса

НАЙКРАЩІ АРБІТРИ УКРАЇНСЬКОГО ФУТБОЛУ

(У ДОВОЄННІ ЧАСИ)

Перш ніж розпочати розповідь про суддів, яким на теренах сучасної України довіряли в довоєнні часи проводити арбітраж матчів високого рангу, неможливо обійти увагою питання "дикого" футболу на початку минулого століття. Цікаво насамперед: як нині, так і за тих часів футболісти, і уболівальники основну частку провини за поразку своєї команди частіше за все покладали на суддів цих матчів. І хоча самі гравці могли за гру скоїти не один десяток грубіших помилок, але суддя, на їхню думку, не мав права хоча б на одне упущення.

Звичайно, в ті перші футбольні роки суддівство в деяких випадках було упередженим. Особливо це стосувалося бокових помічників суддів, які багато років призначалися з представників тих команд, на чиєму полі проводився матч. Траплялось, що суддя в полі змушений був вилучати своїх колег на лінії внаслідок їхньої необ'єктивності. Гарні ж судді, на жаль, лише інколи отримували слова вдячності, та частіше з ними розраховувалися нецензурною лайкою і навіть рукоприкладством. Та й не тільки вболівальники і футболісти, але й тренери, керівники та організатори футболу не вважали для себе чимось особливим привселюдно висловлювати арбітру свою особисту думку щодо нього, а деякі свою точку зору підкріпляли ще й за допомогою кулаків.

Це породжувало надзвичайно велику плинність кадрів, і потрібно було бути великим любителем гострих почуттів, щоб надовго зв'язати свою долю із суддівським свистком. Відсутність захисту честі й гідності суддів, часта зміна кадрів не могли сприяти підвищенню кваліфікації арбітрів. А це, звичайно, дуже гальмувало розвиток футболу.

Все це значно меншою мірою траплялося на теренах Західної України, де вже в другому десятиріччі минулого століття футбол був поставлений на професійні рейки, а після Першої світової війни суддівській справі у ліговому футболі Польщі, Чехословаччини та Румунії приділялося дуже багато уваги. Щодо Польщі, то взагалі з 34 суддів від її східних воєводств, які обслуговували матчі національного чемпіонату з 1921 по 1939 рік, 24 були зі Львова і це багато про що свідчить. А також слід відмітити, що більшість суддів ніколи не грали в командах вищого ешелону, в матчах якого вони були арбітрами. Лише чотири футболісти провідних команд Львова під час своєї футбольної кар'єри або після її закінчення стали авторитетними суддями: Франтішек Гебартовський, Едвард Гуліч, Йозеф Стрелєцький і Вацлав Кухар.

Одразу проведемо й визначення найкращих із львівських суддів (на жаль, тільки за кількістю сезонів, у яких їм довіряли судити матчі):

— 9 сезонів відсудив ***Владислав Шиба*** (1927-28, 1932-33, 1935-39);

— 8 сезонів — ***Оскар Курцвейл*** (1932-39);

— 7 сезонів — ***Маріан Білор*** (1921-22, 1925, 1927-30);

— 5 сезонів — ***Лонгін Дудрик-Дарлевський*** (1922, 1925, 1927-28, 1930), ***Еміль Нєджвірський*** (1927-31) і ***Арнольд Гаусман*** (1933-37);

— 4 сезони — ***Ян Баран-Білєвський*** (1921, 1925, 1928, 1931), ***Кароль Вєцистий*** (1929, 1931-33), ***Йозеф Стрелєцький*** (1935-36, 1938-39) і ***Вацлав Кухар*** (1936-39);

— 3 сезони — ***Йозеф Гржиб*** (1922-23, 1927) і ***Едвард Гуліч*** (1930-32).

У Російській імперії, якщо багато хто з суддів ще погано тямив у тонкощах правил, то в ті часи більшість гравців узагалі мали поверхове уявлення про них. Як іронічно писав у той час Г.А.Дюперон: *"...часто кажется, что игроки считают мяч совершенно ненужной принадлежностью игры, что им гораздо веселее играть по ногам противника, нежели по мячу"*.

Однак значний прогрес у суддівській справі намітився з виникненням вперше в Одесі, а вже потім у Москві, постійно діючих Колегій футбольних суддів. А вже 1913 року, в зв'язку з проведенням першої Всеросійської Олімпіади, пов'язане створення й Київської міської колегії футбольних суддів, де було обрано комітет колегії, якому Київська футбольна ліга доручила підготувати і проект її статуту. Згідно з цим статутом, члени колегії поділялися на постійних суддів і кандидатів у постійні судді. Трохи пізніше навіть запровадили категорію почесних суддів. До речі, вже тоді проводилася своєрідна атестація суддів, а тим, хто складав іспити на звання рефері, навіть видавали посвідчення. Відрадно, що колегію суддів у Києві було створено навіть раніше, ніж у Санкт-Петербурзі.

Однак за прикладом футболістів вели себе на трибунах і вболівальники. Відомо багато випадків, коли арбітри вимушені були переривати й навіть взагалі зупиняти матчі через обурливу поведінку спортсменів і вболівальників. Частенько, з метою безпеки, суддів доводилося супроводжувати до транспорту, користуючись допомогою поліцейських.

Дискваліфікації порушників спортивної та чисто людської етики у ті часи, включаючи й довічні, запроваджувалися теж часто, тож уявлялося, що скоро нікому буде грати у клубах. Однак навіть це не могло втримати хуліганів на полі від емоцій, що переливали через край. Не випадково ж серед футболістів (і не лише) популярним був афоризм: "*Хто у футбол не грав, той у лікарні не лежав*". Ось таким був футбол тоді, коли тільки вчилися й пробували грати. Але все ж таки ця жорстокість існувала здебільшого від відсутності майстерності, ніж від бажання грубіянити й дебоширити.

Майже все, що викладено вище, повною мірою має відношення й до футболу 20-х років в Українській СРР. Підтверджень цього так багато, що зникає бажання про це писати. З тих часів слід тільки відзначити: як правило, судити матчі, особливо принципові, довіряли здебільшого тим самим футболістам, чи вже ветеранам ("старичкам"), чи тим, хто користувався авторитетом. Тому саме "зірки" футболу тих часів спочатку потроху судили матчі, а потім і ставали непоганими арбітрами-професіоналами. Наприклад, на початку 20-х років великим авторитетом користувалися одесит Роман, харків'янин Варженінов, кияни Піскун і Ернст, яким довіряли судити матчі першості УСРР.

Велике значення мало, вперше здійснене в СРСР у Москві 1924 року, видання Всесоюзною та Московською радами фізичної культури (ВРФК і МРФК), дуже великим накладом, за мірками того часу, в 25 тисяч примірників, офіційних документів "Футбол. Правила игры и организация соревнований" на 64 сторінках (іл.1). А вже 1926 року вперше і в Харкові у видавництві "Вестник физической культуры" вийшли друком нові правила, відпрацьовані науково-технічною комісією і затверджені ВРФК РСФРР і УСРР – "Футбол. Новые правила" більшого формату на 45 сторінках (іл.2).

Лише ***1927 року***, в дні проведення футбольного турніру в рамках IV Всеукраїнської Спартакіади, у Харкові, за ініціативою місцевих арбітрів, була створена ***Українська колегія суддів з футболу***, головою якої став ***Степан Дмитрович Романенко***. Секретарем колегії був Л.Ордін, а її членами О.Левітін і А.Петровський. На всесоюзному рівні тільки 22 серпня 1928 року була заснована Всесоюзна колегія суддів з ігор, у складі якої створили секцію футболу та хокею.

Вже у ці роки найбільш цікаві й принципові матчі судили харків'яни Блях, Романенко, Космачов, Йосилевич і Слєпов, дніпропетровець Кривошеєв, миколаївець Миронов, одесити Чорнобильський і Романов, кияни Піскун, Хавчин, Яхніс, Світоч, Хейфець, Т.Т.Прокоф'єв, Карпов, Швецов.

Вперше навчатися на суддів з'явилася можливість лише 1931 року на відкритих у Харкові курсах футбольних тренерів-груповодів, де за півтора місяці випускникам надавали звання й футбольного судді. Щодо підвищення кваліфікації, то у Києві з 1934 року вже проводилися окремі семінари для арбітрів.

А 14 березня 1934 року ВРФК при ЦВК СРСР затвердила найвище за тих часів почесне суддівське звання — "Всесоюзний суддя з футболу"(щороку його слід було підтверджувати), яке в листопаді спортивно-суддівським комітетом ВРФК УСРР було присвоєне харківським суддям С.Д. Романенку та ***Івану Сергійовичу Космачову***. Також було присвоєне вже й своє звання "Республіканський суддя з футболу" таким авторитетним на той час арбітрам, як професор ***Володимир Адамович Блях*** (іл.3), ***Самуїл Ізепильович Хавчин***, ***Симон Залманович Хейфець*** (іл.4) і ***Михайло Юлійович Ходак*** (іл.5), а також М.Навольнєву зі Сталіного. І В.Блях і І.Космачов з цього року були вже киянами, бо столицю УСРР перенесли з Харкова до Києва.

1935 року судді матчів на першість УСРР вже призначалися президією Колегії суддів ВРФКУ. До головної суддівської комісії увійшли І.С.Космачов — її голова, С.І.Хейфець — заступник голови комісії, ***Іван Васильович Миронов*** – секретар (іл.6), С.Д.Романенко та ***Л.А.Чорнобильський.***

До речі, 1936 року була обрана нова Колегія суддів СРСР, заступником голови став В.А.Блях. Колегія одразу переглянула існуючі кваліфікації суддів країни. До складу всесоюзних суддів з футболу на 1936 рік увійшли українські арбітри В.А.Блях, І.С.Космачов, С.І.Хавчин і Л.А.Чорнобильський.

Цього ж року головна дирекція спорту нового Всесоюзного комітету у справах фізичної культури та спорту (ВКФК) при Раді Народних Комісарів СРСР розробила "Тимчасове положення про колегії суддів з окремих видів спорту". Згідно з цим положенням, була визначена не тільки нова кваліфікація суддів, але й їх форма, значок і квиток (посвідчення) – див. іл.7 і 8. Щодо кваліфікації, то, крім всесоюзного й республіканського арбітрів, були введені ще й судді 1, 2 та 3 категорій.

Вже в першому чемпіонаті СРСР серед показових команд майстрів футболу 1936 року (весна) судити матчі було довірено І.С. Космачову та С.І.Хавчину, а ***Герман Ісаакович Бланк*** взагалі був призначений заступником головного судді чемпіонату.

Наприкінці лютого 1937 року Комітет у справах фізкультури та спорту УРСР при створенні Футбольно-хокейної секції комітету не забув затвердити й Положення про Колегію суддів. А для проведення змагань з футболу були затверджені судді В.А.Блях, С.І.Хавчин, Л.А.Чорнобильський, М.Ю.Ходак, І.В.Миронов, М.І.Макеєв, П.С.Піскун і С.З.Хейфець (усі — Київ), Г.І.Бланк, І.Рачко, Л.Кулинець, Г.Чорногоров, В.Колганов і А.Романов (усі — Одеса), С.Романенко, М.Онищенко, А.Гоготов, А.Левін, С.Вашаров, К.Демченко, В.Грицюк, Бочаров і К.Ус (усі — Харків), М.Навольнєв, Ф.Захаров, І.Розанов, С.Казаренко (усі — Сталіно). Також було цього року заплановано провести 8 семінарів для рефері. До речі, цього року звання "Суддя республіканської категорії" отримав В.Ситніков зі Сталіного.

А наступного, 1938 року, спортивна громадськість широко відзначила 25-річний ювілей Київської футбольно-хокейної колегії суддів, до складу якої цього року входило 88 членів. Однак на всесоюзному рівні цього року ювілей "не помітили", бо в ті часи не вітали те, що брало свій початок з часів царської Росії. Для радянського народу, вважала тоді влада, квітуче життя почалося з жовтня 1917 року (пощастило, що хоч літочислення не розпочали з цієї дати). Та все ж наступного, 1939 року, якось схаменулись і ВКФС нагородив грамотами С.І.Хавчина, П.С.Піскуна та М.Ю.Ходака, а Л.А.Чорнобильському та І.В.Миронову оголосили подяку. Звання всесоюзного судді з футболу підтвердили С.І.Хавчину і вперше присвоїли ***Петру Семеновичу Піскуну*** (іл. 9).

21 грудня 1940 року відзначалася 25-та річниця Миколаївської колегії суддів з футболу. На цей час своєчасно зреагував КФС при РНК УРСР, який нагородив багатьох арбітрів цього міста грамотами, а також присвоїв звання "Суддя республіканської категорії" Андрію Моренку, Якову Хмельницькому та Юрію Ганцману.

Тепер є можливість визначити рейтинг за досягнення провідних суддів українського футболу за балами, які мало чим відрізняються від тих, які ми нараховували гравцям та тренерам, враховуючи їхні почесні звання та проведення суддівства матчів на рівні збірної України, чемпіонату СРСР та деяких визначних міжнародних матчів.

Рейтинг українських суддів довоєнного періоду

(перелік з нарахуванням балів за їх досягнення)

№№ п/п	Прізвище та ім'я та по-батькові	На республіканському рівні: Чемпіонат і Кубок	Збірна офіц. матчі	Республ. категор.	Керівництво Колегії: голова	член	На державному рівні: Чемпіонат і Кубок: участь	сезон	Всесоюз. категор.	Член Колегії	Бали
		2	x2	6	12	6	4	x2	12	12	
1	Космачов Іван Сергійович	2	10	6	12		4	2	12		48
2	Романенко Степан Дмитрович	2	2	6	12			2	12		36
3	Блях Володимир Аронович	2		6				2	12	12	34
4-5	Хавчин Самуїл Ізепильович	2		6			4	4	12		28
4-5	Чорнобильський Л.А.	2		6				8	12		28
6	Піскун Петро Семенович	2		6				2	12		22
7	Шиба Владислав							18			18
8-9	Курцвейл Оскар							16			16
8-9	Хейфець Симон Залманович	2		6		6		2			16
10	Ходак Михайло Юлійович	2		6				6			14

КЕРІВНІ ОРГАНИ ФУТБОЛУ УКРАЇНИ

(ІСТОРІЯ СТВОРЕННЯ, ЗМІН І ВДОСКОНАЛЕННЯ)

(Продовження. Початок див. "УФ" №109 за 30.07.2009 р.)

Ні в якому разі не можна обійти стороною події, які сталися вже 1962 року. Федерація футболу УРСР у зв'язку з високим рівнем розвитку українського футболу почала ставити питання щодо можливості створення в республіці вже в недалекому майбутньому свого вищого ешелону, а потім навіть, що особливо дивно, й питання подачі заявки на входження УРСР до ФІФА як самостійного члена цієї організації (аналогічно входженню УРСР до ООН). Голова Федерації футболу УРСР М.С.Кузнецов скрізь усіх повідомляв, що це питання вже погоджено з Федерацією футболу СРСР, і що на черговому конгресі ФІФА делегація СРСР збирається поставити його до розпорядку дня. Він про це навіть розповів декільком тисячам київських уболівальників у травні на засіданні Київського клубу любителів футболу на трибунах Республіканського стадіону ім. Хрущова. Читач, очевидно, розуміє, наскільки все ж абсурдною була ця ідея (навіть під час деякої "відлиги") при боротьбі, яка ніколи не припинялася, з усіма виявами націоналізму в Україні та хоча б найменшими рухами в бік її незалежності в будь-якому вигляді. Навряд чи ставилося це питання на конгресі ФІФА, однак було ясно, що футбольна кар'єра М.С.Кузнецова завершилася. Так воно й сталося.

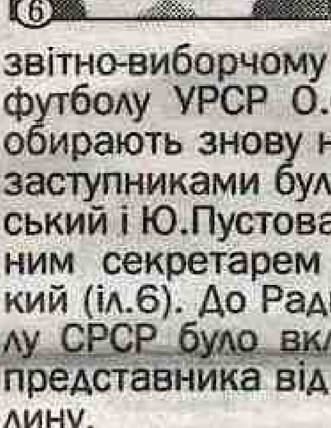
Знову ж таки ніякі офіційні емблеми як Федерації футболу СРСР, так і Федерації футболу Української РСР ніколи не затверджувалися та не наводилися ні в статутах, ні в інших офіційних документах цих організацій. Тільки через декілька років для членів Федерації футболу УРСР були замовлені значки (іл.1). Вони були зроблені на непоганому художньому рівні і усім сподобалися. Тому їх зображення і є підставою вважати першою офіційною емблемою Федерації футболу України.

Події, які сталися 1962 року, коли Федерація футболу УРСР зажадала трохи незалежності, не могли залишитися без наслідків. І вже в середині травня 1963 року на засіданні президії Федерації футболу УРСР головою федерації було обрано ***Антона Леонардовича Ідзковського*** (іл.2).

Але й цього було замало, усі без винятку потуги до самостійності вимагалося викоренити вщент. Тому вже на початку січня 1964 року в Києві було проведено звітно-виборчий пленум Федерації футболу УРСР (іл.3), на якому вирішувалися усі питання, пов'язані з футбольним життям і проблемами українського футболу за останні три роки. На цьому пленумі була переобрана президія федерації та обрано нового голову – ***Федора Март'яновича Мартинюка*** (іл.4), який до цього працював головою Житомирської обласної ради Союзу спортивних товариств і організацій. Його одразу було включено й до складу президії Федерації футболу СРСР.

1968 року на звітно-виборчих зборах Ф.М.Мартинюк знову був переобраний на черговий термін на своєму посту. А 29 грудня було відновлено Державний комітет з фізичної культури та спорту (Держкомспорт) при Раді Міністрів СРСР і під такою назвою ця організація проіснувала аж до 1991 року. Звісно, такий же комітет було створено й при Раді Міністрів УРСР і він, як правило, скорочено іменувався Спорткомітетом УРСР. І вже з 1969 року Федерація футболу СРСР вже знову діяла під керівництвом державного органу — Управління футболу Держкомспорту СРСР, а Федерація футболу УРСР – Управління футболу Спорткомітету УРСР. До речі, начальником цього управління 1971 року було призначено ***Олега Олександровича Ошенкова*** (іл.5). Він одночасно став і головою Федерації футболу УРСР.

1973 року на звітно-виборчому пленумі Федерації футболу УРСР О.О.Ошенкова переобирають знову на цю посаду. Його заступниками були обрані В.Оратовський і Ю.Пустоваров, а відповідальним секретарем – Б.М.Шмігельський (іл.6). До Ради Федерації футболу СРСР було включено ще одного представника від УРСР – М.М.Михалину.

Та вже 18 березня 1975 року на звітно-виборчому пленумі Федерації футболу УРСР її головою обирають ***Миколу Федоровича Фоміних*** (іл.7). Заступники та секретар залишилися ті ж самі. А наприкінці березня 1976 року в Києві на спільному засіданні Федерації футболу УРСР і відділу футболу республіканського Спорткомітету були затверджені склади комісій Федерації. Головою науково-методичної ради став В.Кожухов, комісії оргмасової роботи — Ю.Пустоваров, спортивно-технічної комісії — Ю.Ходак, дитячо-юнацької комісії — В.Пащенко, комісії пропаганди та агітації — В.Оратовський, комісії спортивних споруд та інвентарю — В.Коритний. Вже наприкінці 1977 року до ради Федерації футболу СРСР увійшов М. М.Балакін, а до складу її президії М.Ф.Фоміних як голова Федерації футболу УРСР та одночасно начальник Управління футболу Республіканського спорткомітету.

Вже 1980 року при Спорткомітеті УРСР було створено Управління спортивних споруд і його начальником було призначено Б.М.Воскресенського, який відтак багато років працював на цій посаді. А 1983 року за результатами огляду-конкурсу роботи федерацій футболу союзних республік, Москви та Ленінграда перше місце зайняла Федерація футболу УРСР. Переможцями конкурсу комісій федерацій футболу кращими були названі: комісія організаційно-масової роботи, спортивно-технічна комісія та тренерська рада Федерації футболу УРСР.

На початку 80-х років Федерацією футболу УРСР були замовлені нові значки для її членів (іл.8). Вони мали хоча й спрощений вигляд, але все ж сучасніший – вже зі смугастим м'ячем. Звісно, зображення на цих значках ні в якому разі не було затверджено як офіційна емблема Федерації футболу Української РСР. Але у багатьох друкованих виданнях, у тому числі й міжнародних, саме це зображення займало місце на рівні офіційної емблеми федерації.

29 квітня 1987 року в Києві було проведено черговий звітно-виборчий пленум Федерації футболу УРСР, на якому її головою був обраний ***Юрій Олександрович Пустоваров***, який змінив на цьому посту М.Ф.Фоміних, що залишився на посаді заступника голови федерації. Другим заступником став В.Р.Пащенко, а відповідальним секретарем — незамінний Б.М.Шмігельський. Членами президії федерації були обрані (переобрані): М.М.Балакін, В.М.Банников, В.Р.Савчук. В.В.Снєгур. В.А.Матвієнко, А.О.Сучков, Д.Д.Александренко, О.В.Капустін, Є.П.Кликов і П.І.Тюріков. Наведемо також і голів складових частин Федерації футболу УРСР: науково-методична рада – А.В. Попов; комітет організаційно-масової роботи – Ф.М.Мартинюк; спортивно-технічна комісія – В.Д.Байдюк; республіканська колегія суддів – Л.А.Саркісов; комітет дитячо-юнацького футболу – М.М.Черниш; комітет виховної роботи – В.Т.Оратовський; рада ветеранів футболу – А.Л.Ідзковський; комітет спортивних споруд – В.Ф.Коритний; комісія пропаганди – Б.А.Нартовський.

На початку червня 1988 року, уявіть собі, в Центральному Комітеті КПРС в присутності члена Політбюро ЦК КПРС Лігачова та завідувача Відділу пропаганди ЦК КПРС Склярова була проведена бесіда з тренерами команд вищої ліги чемпіонату СРСР. Серед усього 11 учасників розмови були головний тренер збірної СРСР і київського "Динамо" В.В.Лобановський, а також головні тренери донецького "Шахтаря" А.Коньков і дніпропетровського "Дніпра" Є.Кучеревський. Було відзначено, що в радянському футболі назріла необхідність серйозних змін в методах управління, а для виправлення становища, яке склалося, потрібен цілий комплекс заходів, де державні форми управління поєднувалися б з громадськими, як-от впровадження госпрозрахунку. Саме тому, як було вирішено під час бесіди, вже назріла ідея організації Футбольного союзу СРСР.

А в серпні Рада Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ ухвалили постанову "Про вдосконалення управління футболом, іншими ігровими видами спорту та додаткових заходів з упорядкування утримання команд і спортсменів з основних видів спорту". В постанові щодо Футбольного союзу СРСР було зазначено:

"...Принято предложение Госкомспорта СССР и Федерации футбола СССР о создании Футбольного союза СССР, объединяющего ведущих специалистов, тренеров, спортсменов и судей по футболу, осуществляющего свою деятельность при активном участии спортивной общественности, в тесном контакте с Госкомспортом СССР и другими заинтересованными организациями...

Подготовка и проведение учредительной конференции Футбольного союза СССР поручены Госкомспорту СССР совместно с заинтересованными организациями..."

Установча конференція Футбольного союзу СРСР була проведена 13-14 грудня цього ж 1988 року в Москві. На ній створення цього Союзу знову було схвалене, але його Статут, проект якого був підготовлений Держкомспортом, а саме начальником Управління футболу та хокею В.Колосковим, і опублікований в декількох спортивних друкованих виданнях за тиждень до конференції, було визнано недосконалим. Розпочалася "затримка" часу – вирішили створити комісію з 25 чоловік для доробки Статуту, хоча представники Києва, які були присутні на конференції, одразу передали до президії свій альтернативний і більш досконалий проект Статуту, до речі, усіма підтриманий, і його можна було б одразу й затвердити. Але усі чудово розуміли, що В.Колосков, який претендував на посаду голови Футбольного союзу СРСР, на цій конференції вже не буде підтриманий, і тому він зробив усе, щоб було прийняте рішення про проведення нової установчої конференції, а терміни її проведення не обумовив, тобто бажав провести її якнайпізніше. При цьому повноваження Федерації футболу СРСР, звичайно, довелося продовжити на невизначений час (безумовно, не менше ніж ще на один рік). Розпочиналася дуже цікава для шанувальників футболу країни боротьба за владу в "футбольному царстві" цілковито трухлявої "країни розвинутого соціалізму", яке, до речі, вже за мільйони доларів почало продавати своїх футболістів за кордон. А перевірити, куди ці отримані мільйони були витрачені, ой як було непросто.

Наприкінці лютого 1989 року Держкомспорт СРСР повернувся до проблеми прийнятої Радою Міністрів СРСР, ВЦСПС і ЦК ВЛКСМ постанови про створення Футбольного союзу СРСР. Однак знову це питання не було вирішене. Та вже наприкінці березня на тренерській раді Федерації футболу СРСР все ж був розглянутий проект Статуту Футбольного союзу СРСР, який запропонував для обговорення голова комісії з розробки цього статуту В.Артем'єв. Однак в результаті проведених дебатів було запропоновано дуже багато поправок до цього проекту, до того ж з'явився ще й альтернативний проект – практично той самий, що вже розглядався на першій установчій конференції. Зостався й другий альтернативний проект киян.

Друга конференція зі створення Футбольного союзу СРСР все ж відбулася 1 червня. І мало хто чекав, що буде ухвалене якесь рішення, але воно було прийняте. Усі, безумовно, розуміли, що ні розроблений Статут Футбольного союзу, ні обидва його альтернативні варіанти прийняті не будуть. Але потрібно було знайти вихід з того стану, що склався, і якось все ж таки домовились. Запропонований В.В.Лобановським варіант створення не Футбольного союзу СРСР, а ***Союзу футбольних ліг*** знайшов у цій ситуації підтримку більшості. Малося на увазі, що в СРСР віднині будуть два керівних органи з футболу – Союз футбольних ліг (професійна організація, що займається питаннями проведення чемпіонату СРСР) і Федерація футболу СРСР (громадська організація, що займеться питаннями збірних СРСР і дитячо-юнацького футболу). Звичайно, зберігалася й структура Управління футболу при Держкомспорті, тому що хтось все ж таки повинен був наглядати за самим процесом у цілому.

Установча конференція нової самостійної професійної спортивної організації – Союзу футбольних ліг СРСР була проведена наприкінці липня. На ній було прийнято Статут Союзу, обрано Адміністративну раду, якій доручили затвердити структуру управління Союзом, і його Виконком. До Адміністративної ради увійшов і В.В.Лобановський, крім нього — відомі українські фахівці Ю.Заболотний і Є.Лемєшко.

При створеній трійній структурі управління футболом у СРСР чекати неприємностей слід було постійно. З самого початку, коли Союз футбольних ліг прийняв рішення по новій структурі проведення чемпіонату СРСР 1990 року, одразу ж Федерація футболу СРСР вирішила скасувати це рішення, мотивуючи це не тим, що вона з чимось в новій структурі не згодна, а посилаючись на відсутність в день його прийняття на адмінраді Союзу "таких видных футбольных деятелей", як Бєсков, Нетто та Яшин. Не маючи ніяких прав на проведення чемпіонатів в лігах радянського футболу, Федерації дуже хотілось показати усім, що вона стоїть вище Союзу ліг. Однак причина цієї неповаги до прийнятих постанов була тільки в одному – начальник відділу футболу Держкомспорту СРСР В.Колосков готував під себе місце голови Федерації футболу СРСР і будь-що намагався зберегти чільну роль цієї громадської (непрофесійної) організації у радянському футболі.

До речі, наприкінці грудня в УРСР пройшли перевибори голови Федерації футболу УРСР і на цю посаду знову було обрано колишнього начальника відділу футболу Спорткомітету УРСР ***Миколу Федоровича Фоміних***, який все ж повернув собі цю посаду. Відповідальним секретарем Федерації футболу УРСР став Д.С.Резнік. На конференції був присутній і особисто виступав сам В.Колосков.

Все, що сталося після цього, це публікація 21 листопада в газеті "Советский спорт" проекту нового Статуту Федерації футболу СРСР, в якому вся влада над футболом в країні передавалася саме цій організації, а Союз футбольних ліг СРСР був представлений як придаток до цієї організації абсолютно без усіх прав, які були чітко прописані в його затвердженому Статуті. Таким чином, почалася війна між "перебудовою" і "застоєм" у футболі, яка тоді нічим не відрізнялася від війни в головних структурах влади в СРСР.

9-10 січня 1990 року в Москві в конференц-залі Держкомспорту СРСР була проведена Всесоюзна конференція з футболу, на якій було проголошено, що працівники Управління футболу Держкомспорту "переходять" до Федерації футболу СРСР и під них був зроблений новий Статут цієї громадсько-державної організації. Приголомшлива більшість голосів проголосувала за цей Статут, у якому чітко було записано, що Футбольний союз ліг, створений в минулому році, переходить під управління Федерації футболу (практично як комітет федерації). З виступаючих тільки один О.П.Базилевич нагадав усім учасникам конференції, що Футбольний союз ліг був створений як самостійна професійна організація на установчому з'їзді, має свій Статут і розрахунковий рахунок у банку, тобто передача цього Союзу в якості структурного підрозділу Федерації футболу СРСР юридично незаконна. Однак на його виступ ніхто навіть не звернув уваги. За Статут нової Федерації футболу СРСР проголосували усі, за винятком одного делегата. Ось що означає правильно підібрати делегатів конференції. Також одноголосно, як і передбачалося, головою Федерації футболу СРСР було обрано В.И.Колосков (керував федерацією фактично по 1991 рік включно). Цікаво, що кандидатуру Колоскова запропонував голова Федерації футболу УРСР М.Фоміних. До речі, до складу ради Федерації було обрано... 193 члена. Задовольнили усіх. А на пленумі Федерації було обрано виконком, в який увійшло... 48 чоловік, в основному усі ті ж, що й були — громадські діячі, далекі від футболу, а з тренерів, звичайно, не забули москвичів – К.Бєскова, М.Симоняна, Ю.Ниркова і ще декількох. Навіть від Футбольного союзу ліг до виконкому був запропонований О.Базилевич.

В резолюції було зазначено *"о нецелесообразности создания Союза футбольных лиг СССР и считает необходимым образовать в структуре Федерации Комитет по проведению всесоюзных соревнований среди штатных команд мастеров, признанных ФИФА как "нелюбительские"*. Виявляється, все можна "зробити" мирно, без усяких там війн. Однак для особливо "непокірних", в тому числі й В.В.Лобановського, була організована зустріч у Ідеологічному відділі ЦК КПРС, а після неї у будь-які часи, навіть незважаючи на "перебудову" в країні, самі розумієте, навряд чи хто міг вже висловити своє бачення, яке йшло у розріз баченню партії.

"ДИНАМО" (Київ)

Президент: Ігор Суркіс (22.11.58)
Перший віце-президент: Віталій Сивков (30.10.51)
Головний тренер: Валерій Газзаєв (Росія, 07.08.54)
Старший тренер молодіжного складу: Володимир Мунтян (14.09.46)

ВОРОТАРІ

1	Олександр Шовковський	02.01.75	191	88	**310**	**199п**				
31	Станіслав Богуш	25.10.83	193	84	**42**	**33п**	14	1	3	п
45	Роман Загладько	28.03.88	195	85			23	1	8	п
55	Олександр Рибка	10.04.87	193	92	**14**	**10п**	44	3	6	п
	Артур Рудько	07.05.92	194	78			2	1		п
	Сергій Ткачук	15.02.92	190	77						

ОБОРОНЦІ

3	Бетао (Бразилія)	11.11.83	181	78	**24**				
6	Горан Саблич (Хорватія)	04.08.79	190	86	**52**	**2**	28	2	
15	Папе Діакате (Сенегал)	21.06.84	185	79	**29**	**1**	1		
17	Тарас Михалик	28.10.83	185	77	**80**	**8**	6	1	
23	Олександр Романчук	21.10.84	178	73	**47**	**1**	40	1	
26	Андрій Несмачний	28.02.79	182	72	**212**	**10**	5	1	
29	Віталій Мандзюк	24.01.86	180	74	**35**		39	1	
30	Бадр ель Каддурі (Марокко)	31.01.81	178	70	**96**	**4**	13		
34	Євген Хачеріді	28.07.87	195	85			31	2	
40	Сергій Шматоваленко	15.01.89	187	81			15		
43	Тарас Пінчук	27.04.89	180	73			37		
44	Леандро Алмейда (Бразилія)	14.03.87	188	82					
	Максим Адаменко	19.01.91	189	82			4		
	Кирило Козлов	27.02.90	186	77			11		
	Максим Лещенко	18.01.92	176	75					
	Олексій Прилепов	04.02.91	185	76			30		
	Вадим Родіна	24.03.88	185	71			4		
	Артем Сухоцький	06.12.92	178	73					

ПІВОБОРОНЦІ

4	Тиберіу Гіоане (Румунія)	18.06.81	182	79	**145**	**28**	9	1	
5	Огнєн Вукоєвич (Хорватія)	20.12.83	184	83	**27**	**2**			
7	Карлос Корреа (Бразилія)	29.12.80	176	73	**60**	**8**	3		
8	Олександр Алієв	03.02.85	176	72	**56**	**18**	63	5	4
11	Роман Єременко (Фінляндія/Росія)	19.03.87	180	67	**19**	**1**			
14	Сергій Кравченко	24.04.83	181	71	**89**	**15**	2		
18	Франк Теміле (Нігерія)	15.07.90	178	68	**1**		24	6	
20	Олег Гусєв	25.04.83	180	73	**153**	**21**	4	4	
24	Андрій Сахневич	17.04.89	184	79			24	1	
25	Айіла Юссуф (Нігерія)	04.11.84	184	79	**78**	**9**	4		
35	Денис Гармаш	19.04.90	187	77			9	2	
36	Мілош Нінкович (Сербія)	25.12.84	180	76	**49**	**7**	50	5	
	Максим Боровець	15.04.92	175	69					
	Євген Макаренко	21.05.91	182	73			21	2	
	Олександр Менжега	16.02.88	178	71			21	1	
	Костянтин Пархоменко	25.05.91	189	74			9		
	Ярослав Прокіпчук	06.02.92	177	69			4		
	Віталій Рябушко	24.03.92	173	70					
	Віталій Сокуренко	13.05.91	182	80			23	1	
	Дієго Суарез (Болівія)	07.10.92	178	67			7		

НАПАДНИКИ

10	Артем Мілевський	12.01.85	190	83	**97**	**25**	23	1	1
13	Роланд Расель Білала	16.12.90	181	72			27	5	
22	Артем Кравець	03.06.89	184	74	**24**	**7**	25	1	2
49	Роман Зозуля	17.11.89	179	70	**12**	**1**	29	2	7
70	Андрій Ярмоленко	23.10.89	187	76	**11**	**1**	26	1	6
77	Гільерме (Бразилія)	22.10.88	174	73	**2**	**3**	4	1	
	Костянтин Дудченко	08.07.86	190	88			5	1	
	Адерінсола Есеола	28.06.91	176	68					
	Арсен Іванющенко	16.11.91	180	71			9		
	Дмитро Коркишко	04.05.90	175	68			8		
	Ярослав Сокіл	03.01.91	175	62			8	4	
	Тарас Стретович	21.06.92	186	76			3		
	Балаж Фаркаш (Угорщина)	24.04.88	174	68	**5**		35	10	

"ШАХТАР" (Донецьк)

Президент: Ринат Ахметов (21.09.66)
Генеральний директор: Сергій Палкін (22.10.74)
Головний тренер: Мирча Луческу (Румунія, 29.07.45)
Головний тренер молодіжного складу: Валерій Яремченко (15.07.47)

ВОРОТАРІ

12	Рустам Худжамов	05.10.82	191	85	**74**	**78п**	6	1	0	п
30	Андрій П'ятов	28.06.84	190	78	**90**	**67п**	27	2	0	п
35	Юрій Вірт	04.05.74	182	82	**182**	**157п**	10	1	2	п
	В'ячеслав Базилевич	07.08.90	182	74			13	0		п
	Артем Тетенко	12.02.91	193	88			1	0		п
	Микита Шевченко	26.01.93	187	81						

ОБОРОНЦІ

3	Томаш Хюбшман (Чехія)	04.09.81	180	76	**96**	**2**		
5	Олександр Кучер	22.10.82	184	77	**86**	**3**	6	
13	В'ячеслав Шевчук	13.05.79	184	82	**116**	**2**		
26	Разван Рац (Румунія)	26.05.81	178	72	**115**	**5**	1	1
27	Дмитро Чигринський	07.11.86	190	83	**94**	**9**	3	
32	Микола Іщенко	09.03.83	182	75	**87**	**1**	1	
36	Олександр Чижов	10.08.86	186	78	**66**	**2**	43	4
	Богдан Бутко	13.01.91	180	68			29	
	Олександр Голіков	13.11.91	177	69			6	
	Максим Імереков	23.01.91	186	76			16	
	Геннадій Клименко	03.11.89	175	67			28	
	Валерій Лебедь	05.01.89	177	66			48	6
	Ярослав Олійник	14.03.91	178	71			17	

ПІВОБОРОНЦІ

4	Ігор Дуляй (Сербія)	29.10.79	175	72	**104**	**5**				
7	Фернандиньо (Бразилія)	04.05.85	176	67	**98**	**18**				
8	Жадсон (Бразилія)	05.10.84	168	67	**113**	**24**				
11	Ілсиньо (Бразилія)	12.10.85	178	81	**33**	**6**	1			
14	Василь Кобін	24.05.85	179	71	**131**	**11**	10	4		
18	Маріуш Левандовський (Польща)	18.05.79	185	85	**160**	**19**	1			
19	Олексій Гай	06.11.82	181	73	**157**	**24**	2			
22	Вілліан (Бразилія)	09.08.88	174	72	**49**	**5**				
23	Костянтин Кравченко	24.09.86	182	76	**90**	**7**	18	4		
28	Олексій Полянський	12.04.86	183	81	**47**	**1**	56	1	3	*
33	Даріо Срна (Хорватія)	01.05.82	182	78	**135**	**10**				
	Віталій Віценець	03.08.90	183	73			34	5		
	Дмитро Гречишкін	22.09.91	177	72			20			
	Максим Ковальов	20.03.89	180	70	**1**		66	1		
	Владислав Насибулін	06.07.89	173	62			2	1		
	Ярослав Ракицький	03.08.89	180	70			49	1	3	
	Віталій Федотов	16.07.91	170	67			27	6		
	Ігор Чайковський	07.10.91	171	69			31			

НАПАДНИКИ

17	Луїс Адріано (Бразилія)	12.04.87	182	75	**30**	**8**	5	7
21	Олександр Гладкий	24.08.87	188	81	**118**	**36**	13	8
24	Руслан Фомін	02.03.86	187	78	**65**	**13**	13	4
77	Джуліус Агахова (Нігерія)	12.02.82	185	72	**90**	**33**		
	Максим Жичиков	07.11.92	178	70				
	Максим Ілюк	10.11.90	186	76			9	3
	Єгор Картушов	05.01.91	175	65			28	4
	Владислав Нехтій	19.12.91	181	75			8	1
	Олександр Овчинников	27.01.91	167	62			27	5
	Денис Пшеничний	03.01.89	181	66			16	2

"МЕТАЛІСТ" (Харків)

Почесний президент: Олександр Ярославський (05.12.59)
Генеральний директор: Сергій Волик (07.05.73)
Головний тренер: Мирон Маркевич (01.02.51)
Старший тренер молодіжного складу: Ігор Рахаєв (26.05.73)

ВОРОТАРІ

1	Дмитро Жданков	18.11.84	185	74			29	2	8	п
23	Ігор Бажан	02.12.81	187	82	**106**	**132п**	2	3		п
29	Олександр Горяїнов	29.06.75	188	82	**305**	**340п**	1	2		п
46	Владислав Леонідов	11.02.90	182	73			5	4		п
75	Артур Денчук	03.04.92	185	79			2	0		п
89	Денис Сидоренко	18.04.89	185	78			45	4	9	п
90	Денис Мачулін	27.02.90	195	82						

ОБОРОНЦІ

3	Євген Селін	09.05.88	185	75	**2**		87	5
4	Андрій Березовчук	16.04.81	180	74	**164**	**8**	5	
6	Северин Ганчаржик (Польща)	22.11.81	183	74	**121**	**7**	7	1
17	Сергій Пшеничних	19.11.81	182	75	**131**	**2**	4	
22	Мілан Обрадович (Сербія)	03.08.77	182	78	**80**	**6**	1	
27	Джонатан Майдана (Аргентина)	29.07.85	188	80	**20**			
30	Папа Гуйє (Сенегал)	07.06.84	192	84	**105**	**1**		
34	Олександр Стеценко	02.03.90	183	68			38	2
37	Віталій Бордіян (Молдова)	11.08.84	178	69	**126**	**4**		
39	Олександр Литвяк	14.11.90	180	70			38	1
54	Тарас Гвоздик	17.04.90	181	74			10	
55	Дмитро Погребняк	06.03.90	186	74			8	1
58	Владислав Підкопай	15.10.90	182	73			38	
59	Володимир Шопін	09.05.91	182	72				
63	Олег Кононихін	10.01.90	179	70				
70	Максим Яхно	03.04.88	175	64	**1**		56	7

ПІВОБОРОНЦІ

5	Олег Шелаєв	05.11.76	182	75	**334**	**33**	8	1	
7	Сергій Валяєв	16.09.78	181	71	**199**	**22***	8	1	
8	Едмар (Бразилія)	16.06.80	177	69	**166**	**24**	1		
9	Валентин Слюсар	15.09.77	185	81	**190**	**22**			
10	Олексій Єременко (Фінляндія)	24.03.83	183	80					
11	Денис Олійник	16.06.87	175	63	**45**	**7**	40	2	0
15	Ернан Фредес (Аргентина)	27.03.87	174	70					
19	Сергій Барилко	05.01.87	174	68	**6**		75	1	0
20	Антон Поступаленко	28.08.88	179	68	**7**		76	8	
24	Євген Будник	04.09.90	185	75			11	4	
25	Олександр Рикун	06.05.78	187	79	**270**	**47**	7	4	
33	Марко Девич	27.10.83	185	74	**110**	**33**	8		
42	Вадим Цигиця	16.07.82	173	7					0
43	Сергій Загинайлов	03.01.91	181	73			28	3	
44	Іван Войтенко	13.04.89	178	70			79	6	
48	Георгій Габісонія	25.03.91	178	72			9		
52	Людвиг Крилюк	10.07.92	183	67					
56	Володимир Михальченко	18.01.91	170	68			18		
64	Роман Якименко	04.06.90	176	63					
65	Євген Лозовий	25.03.88	178	67			54	8	
76	Олександр Войтенко	12.06.92	176	63					
77	Артем Путівцев	29.08.88	186	79			27	2	
78	Роман Вірт	17.09.91	170	65			10	1	
88	Олександр Трішович (Сербія)	25.11.83	180	74	**93**	**9**	6	2	

НАПАДНИКИ

14	Володимир Лисенко	20.04.88	185	82	**34**	**7**	48	1	5
18	Андрій Гайдаш	16.01.89	183	76			7	1	
26	Венанс Зезе (Кот-д'Івуар)	17.06.81	170	62	**66**	**8**	11	2	
45	Євген Шеремет	23.02.88	182	74			1		
50	Коельо Джексон (Бразилія)	28.02.86	189	79	**34**	**14**			
53	Олег Горобченко	24.09.92	174	66			3		
67	Євген Цвик	13.03.91	180	65			28	3	

"МЕТАЛУРГ" (Донецьк)

Президент: Сергій Тарута (23.07.55)
Генеральний директор: Євген Гайдук (21.19.61)
Головний тренер: Нікола Костов (Болгарія, 02.07.63)
Старший тренер молодіжного складу: Анатолій Біляй (08.02.62)

ВОРОТАРІ

12	Антон Яшков	30.01.92	184	76			5	1	2	п
16	Андрій Рябой	26.03.88	192	84			49	7	3	п
31	Дмитро Воробйов	27.08.77	187	80	**34**	**46п**	34	4	0*	п
35	Богдан Шуст	04.03.86	189	83	**28**	**21п**	40	3	1	п
41	Костянтин Одольський	05.01.89	187	79			39	4	6	п
66	Володимир Дишленкович (Сербія)	02.07.81	189	86	**69**	**78п**	27	39*п		

ОБОРОНЦІ

2	Артем Барановський	17.03.90	185	78			12	3
3	Ігор Коротецький	13.09.87	188	78	**42**		10	
4	В'ячеслав Чечер	15.12.80	187	84	**225**	**20**	1	1
5	Сергій Білозор	15.07.79	185	82	**215**	**6**	7	
14	Олександр Воловик	28.10.85	184	68	**20**		32	1
27	Шина (Жоао Гонсалвеш) (Португалія)	15.04.82	171	66	**10**			
28	Маріо Сержио (Португалія)	28.07.81	174	70	**30**			
29	Денис Білоус	10.05.91	184	78			22	1
32	Олександр Костюк	07.02.92	172	61			10	
40	Євген Атаєв	27.03.85	185	69			18	
44	Василь Прийма	10.06.91	185	74	**3**		24	2
48	Максим Давідчук	26.06.92	186	76				
54	Денис Шинкевич	26.06.91	190	82			13	1

ПІВОБОРОНЦІ

6	Арарат Аракелян (Вірменія)	01.02.84	189	81	**21**	**3**	6	1
8	Сергій Ткаченко	10.02.79	173	72	**221**	**16**	6	
9	Джордже Лазич (Сербія)	18.06.83	181	77	**7**			
17	Ілля Лубашев	24.04.91	190	79			13	1
18	Велізар Димитров (Болгарія)	13.04.79	176	69	**26**	**4**		
20	Константінос Макридіс (Кіпр)	13.01.82	169	64	**24**	**3**		
21	Юрій Соломка	04.01.90	181	72			12	2
23	Олексій Годин	02.02.83	179	69	**137**	**13**	19	6
26	Кирило Нестеренко	01.03.92	181	73			20	
33	Сергій Даниловський	20.08.81	193	88	**156**	**13**	8	4
36	Святослав Данильченко	09.03.92	175	69			4	
38	Володимир Антошин	04.03.92	171	65			4	
43	Павло Грищенко	06.07.90	175	70			70	2
47	Фабіньо (Бразилія)	26.02.82	169	65	**11**	**1**	1	
49	Сергій Ателькін	24.02.92	182	75			7	
50	Антон Савін	07.02.90	174	68			13	3
53	Віталій Гавриш	18.03.86	182	76	**15**	**1**	28	3
86	Вадим Сапай	07.02.86	178	75	**10**		101	6
99	Олег Міщенко	10.10.89	180	72	**2**		10	4

НАПАДНИКИ

7	Мусавенкосі Мгуні (Зимбабве)	05.04.83	195	79					
15	Чіпріан Танаса (Румунія)	02.02.81	179	71	**8**	**3**			
22	Генріх Мхитарян (Вірменія)	21.01.89	178	78					
24	Вадим Волошинський	19.02.92	184	75					
25	Ігор Фоменко	03.12.91	170	63			27		
30	Ігор Тимченко	16.01.86	183	78	**24**	**2**	44	1	8
37	Ясин Хамід	10.01.93	184	71			11		
39	Санні Кінгслі (Нігерія)	09.09.81	172	74	**25**	**2**	2		
46	Віталій Іванко	09.04.92	178	67	**4**		26	4	
55	Олександр Олійник	31.10.87	180	70					
77	Ілля Михальов	31.07.90	184	71			14	3	
88	Сергій Шищенко	13.01.76	168	63	**353**	**53**			

"ВОРСКЛА" (Полтава)

Почесний президент: Костянтин Жеваго (07.01.74)
Президент: Олег Бабаєв (21.10.65)
Генеральний директор: Дмитро Яворський (08.10.62)
Головний тренер: Микола Павлов (20.06.54)
Старший тренер молодіжного складу: Сергій Свистун (14.03.62)

ВОРОТАРІ

1	Сергій Долганський	15.09.74	188	81	**241**	**278*п**	2	2		п
12	Сергій Величко	09.08.76	184	76	**106**	**151п**	33	3	7*	п
30	Олег Чуваєв	25.10.87	186	82			70	6	1	п
50	Віталій Онопко	15.07.91	184	74						
66	Дмитро Яковченко	02.08.90	178	73			2	3п		

ОБОРОНЦІ

2	Олександр Матвеєв	11.02.89	181	73			37	4
4	Арменд Даллку (Албанія)	16.06.83	187	82	**108**	**2**		
5	Олег Красноперов	25.07.80	173	68	**166**	**3**	1	
16	Віталій Момот	02.04.90	186	70			44	4
20	Дебатик Цуррі (Албанія)	28.12.83	187	82	**122**	**15**	2	1
23	Євген Пєсков	22.09.81	185	77	**1**		54	2
25	Геннадій Медведєв	07.02.75	181	78	**227**	**2**	3	
32	Владислав Тарганчук	04.08.90	181	75			1	
33	Андрій Бойко	27.04.81	190	80	**113**	**3**	17	
36	Максим Ільчиш	05.11.92	183	72				
37	Григорій Ярмаш	04.01.85	174	71	**104**	**1**	9	
39	Олексій Зоря	08.09.88	182	83			66	
45	Віталій Субочев	28.07.88	179	72			56	2
48	Володимир Чеснаков	12.11.88	182	67	**16**		59	6

ПІВОБОРОНЦІ

3	Філіп Деспотовський (Македонія)	18.11.82	183	79	**35**	**1**		
7	Йован Маркоський (Сербія)	23.06.80	175	65	**80**	**9**	2	
8	Денис Кулаков	01.05.86	181	74	**73**	**3**	17	2
19	Артем Громов	14.01.90	178	72			31	7
24	Вадим Шаблій	23.09.89	177	64				
29	Руслан Голованьов	05.07.89	176	71			8	2
41	Олександр Карпов	16.01.90	177	70			13	
42	Олександр Музика	14.03.91	187	78			6	
44	Сергій Вовкодав	02.07.88	183	77			79	4
46	Микола Вечурко	06.06.92	180	71			9	
47	Дмитро Черняк	05.04.90	178	70			12	
49	Артем Цибулько	26.03.90	175	68			11	
70	Дмитро Єсин	15.04.80	173	67	**179**	**10**	1	1
	Андрій Бацула	06.02.92	180	70				
	Олександр Василенко	19.06.92	175	67				
	Віталій Проценко	30.01.92	170	62				

НАПАДНИКИ

9	Роман Безус	26.09.90	180	73	**1**		10	5
10	Роман Кунєв	20.09.90	183	70			13	4
17	Василь Сачко	03.05.75	190	86	**198**	**54**	1	
18	Олексій Чичиков	30.09.87	180	70	**41**	**6**	27	7
27	Ахмед Янузі (Сербія)	08.07.88	184	76	**54**	**4**	15	8
28	Іван Романчук	07.03.90	187	72			34	5
38	Святослав Новосилецький	27.02.91	177	75			19	2
40	Роман Локтіонов	18.10.86	183	77	**6**		18	5
	Артем Козлов	12.08.92	168	60				

"ДНІПРО" (Дніпропетровськ)

Генеральний директор: Андрій Стеценко (08.04.66)
Головний тренер: Володимир Безсонов (01.03.58)
Головний тренер молодіжного складу: Володимир Горілий (11.10.65)

ВОРОТАРІ

12	Євген Боровик	02.03.85	188	73	**38**	**34п**	31	5	0	п
23	В'ячеслав Кернозенко	04.06.76	184	75	**190**	**169п**	4	4		п
32	Антон Каніболоцький	16.05.88	191	81	**2**	**2п**	65	6	4	п
91	Ігор Варцаба	28.01.91	186	76			11	8		п
92	Віталій Каніболоцький	30.10.92	191	79						
93	Владислав Ігнатенко	01.09.93	189	77						

ОБОРОНЦІ

2	Лінас Климавичюс (Литва)	10.04.89	191	85	**1**		34	3
4	Євген Баришніков	01.08.88	190	81	**1**		57	5
14	Євген Чеберячко	19.06.83	180	75	**118**	**5**	4	
16	Андрій Русол	16.01.83	186	83	**207**	**6**		
19	Віталій Денисов (Узбекистан)	23.02.87	178	75	**58**	**1**	1	
21	Едуардо Алсидес (Бразилія)	13.03.85	186	78	**10**			
24	Павло Пашаєв	04.01.88	177	70	**10**		66	2
38	Олександр Насонов	28.04.92	178	70			9	
44	Віталій Лисицький	16.04.82	187	78	**139**	**11**	19	2
47	Тарас Розізнаний	06.10.90	188	84			43	1
50	Леван Махарадзе	14.08.93	187	73				
55	Андрій Нелін	17.09.91	184	69			23	
65	Євген Неплях	11.05.92	181	71				
69	Антон Кравченко	23.03.91	187	79			51	4

ПІВОБОРОНЦІ

15	Поль Ессола (Камерун)	13.12.81	172	70	**48**	**1**	4	1	
18	Осмар Феррейра (Аргентина)	09.01.83	176	67	**21**				
20	Джаба Канкава (Грузія)	18.03.86	176	70	**58**	**7**	3	1	
25	Маріо Холек (Чехія)	28.10.86	185	75	**30**	**1**	1		
26	Максим Калиниченко	26.01.79	176	67	**70**	**12**			
28	Сергій Назаренко	16.02.80	178	72	**213**	**43**	1	1	
29	Руслан Ротань	29.10.81	176	73	**189**	**19**			
30	Євген Шахов	30.11.90	187	77	**19**	**1**	49	1	6
31	Дмитро Тригуб	23.07.92	183	70					
33	Ярослав Рафальський	16.07.92	186	77					
35	Олексій Разуваєв	14.01.93	170	61					
36	Руслан Бабенко	08.07.92	170	60			2		
37	Микита Полулях	15.03.93	182	69			7		
41	В'ячеслав Турчанов	03.08.91	177	66			24		
45	Дмитро Ширай	08.11.92	182	68			1		
48	Максим Зайнчковський	13.02.88	185	77			92	3	
88	Дмитро Льопа	23.11.88	172	65	**42**	**4**	65	2	2
90	Артур Карноза	02.08.90	163	59	**3**		80	11	

НАПАДНИКИ

7	Олексій Белик	15.02.81	184	76	**162**	**55**			
8	Бека Гоциридзе (Грузія)	17.08.88	172	63	**3**		5	1	
9	Володимир Гоменюк	19.07.85	178	73	**110**	**31**	22	5	
10	Сергій Самодін (Росія)	14.02.85	178	76	**48**	**11**	3	3	
10	Євген Селезньов	20.07.85	185	77	**62**	**26**	38	2	8
40	Олексій Гаврилюк	08.01.92	190	86			1		
42	Євген Коноплянка	29.09.89	176	68	**14**		79	2	8
49	Віталій Каверін	04.09.90	182	72	**4**		55	1	4
77	Євген Бохашвілі	05.01.93	182	69					
99	Нері Кастильо (Мексика)	13.06.84	170	61	**12**	**1**			

"МЕТАЛУРГ" (Запоріжжя)

Президент: Андрій Курганський (04.08.61)
Технічний директор: Сергій Польовий (27.05.74)
В.о. головного тренера: Олег Лутков (15.02.66)
Тренер молодіжного складу: Юрій Вернидуб (22.01.66)

ВОРОТАРІ

1	Максим Коваль	09.12.92	184	80			6	1	7	п
12	Віталій Постранський	02.08.77	190	87	**134**	**166п**	4	4		п
24	Дмитро Безотосний	15.11.83	194	82	**2**	**3п**	44	4	8	п
26	Максим Кучинський	28.06.88	190	85			8	1	1	п
35	Володимир Жук	30.05.86	191	79	**13**	**15п**	54	5	1	п
	Вадим Кудиков	15.12.86	188	83			23	20*п		

ОБОРОНЦІ

3	Дмитро Невмивака	19.03.84	192	87	**99**	**6**	21	2
5	Адольф Тейку (Камерун)	23.06.90	189	80	**10**	**1**	1	
6	Драган Перишич (Сербія)	27.10.79	189	85	**33**	**3**	5	
7	Віталій Вернидуб	17.10.87	195	85	**56**	**4**	56	2
14	Володимир Польовий	28.07.85	171	63	**116**	**1**	29	1
20	Ян Тигорєв (Білорусь)	10.03.84	182	74	**64**		1	
21	Андрій Нестеров	02.07.90	186	86	**3**		40	3
29	Ростислав Пєанєв	09.07.90	190	81			11	
33	Кирило Лобанов	26.12.85	183	74			82	1
36	Максим Воробей	27.02.91	177	69	**2**		34	
38	Сергій Кривцов	15.03.91	185	75	**21**		17	
39	Євген Опанасенко	25.08.90	178	72	**10**		19	
	Тарас Бондаренко	23.09.92	183	67				
	Сергій Грищук	23.07.92	186	76				
	Артем Протасевич	05.07.91	182	75				

ПІВОБОРОНЦІ

4	Тарас Степаненко	08.08.89	182	75	**64**	**1**	5		
8	Артем Семененко	02.09.88	177	71	**8**		96	2	
11	Максим Білий	27.04.89	175	68	**52**	**3**	15	4	
15	Пйунграе Кім (Корея)	09.11.87	182	75					
17	Володимир Аржанов	29.11.85	183	77	**65**	**6**	51	7	
18	Даріус Міцейка (Литва)	22.02.83	183	78					
19	Василь Карауш (Молдова)	06.08.88	180	74					
28	Євген Задоя	05.01.91	177	72	**1**		38	2	
31	Євген Пісоцький	22.04.87	182	72	**29**		88	1	3
32	Сергій Рудика	14.06.88	187	77	**16**		30	7	
34	Сергій Сидорчук	02.05.91	185	67			11	1	
	Антон Голенков	17.12.89	174	69			6		
	Сергій Довбун	08.03.91	178	66			6	1	
	Ілля Кравець	24.05.92	185	72					
	Андрій Цуріков	05.10.92	185	72					

НАПАДНИКИ

9	Ігор Бугайов (Молдова)	26.06.84	185	73	**25**	**3**	25	7	
10	Міндаугас Калонас (Литва)	28.02.84	176	72	**11**	**1**			
16	Майкл Чіді Алозі (Нігерія)	16.10.86	184	77	**43**	**5**	38	2	2
23	Максим Кривий	18.05.88	188	83	**4**		48	7	
30	Артур Каськов	18.11.91	181	73	**4**	**2**	7	3	
44	Сергій Силюк	05.06.85	172	65	**113**	**17**	36	9	
	Олексій Моїсеєнко	25.10.91	173	60					
	Артур Ягмурян	04.03.91	178	68					

"ТАВРІЯ" (Сімферополь)

Почесний президент: Сергій Куніцин (27.07.60)
Генеральний директор: Микола Гостєв (09.01.40)
Головний тренер: Сергій Пучков (17.04.62)
Старший тренер молодіжного складу: Олександр Білозерський (04.05.64)

ВОРОТАРІ

1	Максим Старцев	20.01.80	189	78	**104**	**112*п**	13	1	0	п
12	Дмитро Стойко	03.02.75	192	90	**83**	**119п**	17	1	1	п
43	Володимир Мачуга	11.06.90	194	84			20	3	5	п
48	Ярослав Бурдейний	10.02.92	192	86						

ОБОРОНЦІ

3	Ігор Буряк	12.01.83	184	76	**11**		56	2
4	В'ячеслав Свидерський	01.01.79	183	73	**36**		18	1
6	Саша Джуричич (Хорватія)	01.08.79	181	80	**70**	**3**	4	
7	Павел Хайдучек (Польща)	17.05.82	187	82	**34**	**2**	2	
11	Антон Монахов	31.01.82	192	87	**78**	**2**	12	1
32	Максим Хаблов	08.01.88	180	75			79	2
33	Олег Карамушка	30.04.84	187	79	**77**	**3**	23	
42	Дмитро Семенов	09.04.88	189	74			82	1
47	Михайло Барінов	30.10.91	184	77			16	
50	Олексій Куніцин	27.10.91	184	78			1	

ПІВОБОРОНЦІ

5	Слободан Маркович (Сербія)	09.11.78	184	78	**58**	**1**	25	5	
8	Андрій Корнєв	01.11.78	180	74	**120**	**3**	9	2	
13	Андрій Зборовський	25.02.86	182	78	**38**		47	1	0
15	Євген Луценко	10.11.80	175	74	**73**	**4**	23	7	
18	Андрюс Йокшас (Литва)	12.01.79	183	77	**93**	**8**	8		
19	Ілля Галюза	16.11.79	176	72	**82**	**4**	5	4	
22	Желько Любенович (Сербія)	09.07.81	183	77	**81**	**13**	9		
27	Денис Голайдо	03.06.84	170	68	**137**	**4**	19	4	
35	Ігор Солнцев	08.10.89	187	80			56	3	
37	Кирило Давидов	06.11.88	180	77	**1**		69	8	
38	Станіслав Катана	11.07.92	177	55					
39	Артем Прошенко	01.06.90	172	58					
40	Анатолій Мудрак	14.11.90	183	66					
44	Денис Белик	02.05.92	161	54					
46	Максим Логвиненко	07.02.91	174	67					
49	Родіон Ксьонзенко	24.07.91	182	73			14		

51	Кирило Смігунов	13.10.92	187	70			5		
52	Микола Міщенко	08.07.90	175	70			25		

НАПАДНИКИ

9	Олександр Ковпак	02.02.83	180	69	**116**	**33**	4	1	
10	Лакі Ідахор (Нігерія)	30.08.80	190	82	**118**	**29**	4	1	
20	Васил Гігіадзе (Грузія)	03.06.77	183	77	**184**	**54**	1	1	
24	Руслан Платон	12.01.82	182	75	**82**	**7**	17	7	
28	Максим Фещук	25.11.85	183	74	**68**	**8**	26	1	5
29	Матвій Бобаль	27.05.84	180	74	**11**		4	3	
34	Максим Приходной	27.10.92	176	70					
45	Олександр Синичкін	15.02.90	180	72			31		

"КАРПАТИ" (Львів)

Почесний президент: Петро Димінський (27.11.54)
Генеральний директор: Юрій Коротиш (01.01.53)
Головний тренер: Олег Кононов (Білорусь, 23.03.66)
Тренер молодіжного складу: Роман Толочко (11.12.68)

ВОРОТАРІ

1	Юрій Мартищук	22.04.86	188	78	**21**	**22п**	21	24п	
21	Андрій Новак	06.12.88	192	84	**1**	**4п**	34	33п	
22	Андрій Тлумак	07.03.79	188	81	**98**	**126п**	6	2п	
32	Іван Піцан	19.01.90	191	79					
47	Богдан Когут	10.02.88	190	79			40	42п	

ОБОРОНЦІ

3	Ярослав Куцяба	12.04.89	184	74			57	1	
4	Іван Мілошевич (Сербія)	03.11.84	184	75	**24**				
5	Неманья Тубич (Сербія)	08.04.84	189	83	**13**				
8	Ігор Ощипко	25.10.85	174	72	**38**	**3**	44	3	
15	Тарас Петрівський	03.02.84	184	77	**47**	**2**	23	2	
23	Олексій Родевич	11.06.88	187	82			45	1	
27	Андрій Гурський	08.05.88	185	75	**1**		68	2	
33	Євген Тарасенко	03.03.83	186	70	**4**	**1**	9		
34	Андрій Сагайдак	02.01.89	170	64	**1**		57		
37	Ігор Тістик	27.05.89	176	59			29	1	
38	Олег Тарасенко	23.06.90	190	73			16	4	
39	Володимир Підвірний	12.01.90	180	72			2		
41	Степан Гірський	08.01.91	178	63			10		
44	Артем Федецький	26.04.85	183	76	**41**	**6**	35	3	

ПІВОБОРОНЦІ

7	Самсон Годвин (Нігерія)	11.11.83	178	73	**114**	**1**	5		
9	Денис Кожанов	13.06.87	169	64	**35**	**5**	61	1	8
10	Александер Гурулі (Грузія)	09.11.85	178	73	**22**	**1**			
16	Ігор Худоб'як	20.02.85	175	67	**80**	**9**	2		
17	Олег Голодюк	02.01.88	177	70	**22**	**1**	49	9	
18	Михайло Кополовець	29.01.84	171	68	**69**	**1**	37	3	
20	Олег Женюх	22.03.87	177	72	**21**		36	2	
25	Андрій Ткачук	18.11.87	181	71	**43**	**1**	30	5	
26	Володимир Бідловський	31.05.88	174	65	**3**		69	8	
28	Антон Луцик	25.03.87	179	71	**3**		69	3	
30	Ярослав Мартинюк	20.02.89	182	81	**3**		61	1	0
31	Ярослав Сворак	07.02.89	179	74	**4**		85	9	
36	Володимир Гудима	20.07.90	160	55			4		
40	Павло Горайчук	04.08.90	175	66			5	1	

НАПАДНИКИ

11	Сергій Зеньов (Естонія)	20.04.89	183	72	**39**	**1**	5		
19	Юрій Габовда	06.05.89	179	67			32	2	
35	Юрій Фурта	31.05.88	172	71	**5**	**1**	71	2	2
79	Сергій Кузнецов	31.08.82	189	83	**23**	**10**	12	2	

"ЧОРНОМОРЕЦЬ" (Одеса)

Почесний президент: Леонід Климов (31.03.53)
Віце-президент, в. о. президента: Олег Марус (14.04.80)
Головний тренер: Віктор Гришко (02.11.61)
Тренер молодіжного складу: Костянтин Фролов (20.06.72)

ВОРОТАРІ

1	Віталій Руденко	26.01.81	184	78	**147**	**164п**	19	17п	
12	Євген Ширяєв	22.02.84	187	78	**26**	**39п**	80	81п	
34	Сергій Приходько (Росія)	09.05.84	191	80	**1**	**0п**	14	14п	
44	Євген Паст	16.03.88	188	73			40	47п	
	Геннадій Ганев	15.05.90	186	72					
	Олексій Шлякотін	02.09.89	197	92			3	4п	

ОБОРОНЦІ

5	Олег Шандрук	30.01.83	179	72	**74**	**1**	20		
13	Максим Білецький	07.01.80	176	75	**54**	**1**			
24	Олександр Яценко	24.02.85	180	75	**77**	**1**	24	1	
36	Єгор Бідний	27.06.88	185	75			107	2	
37	Дмитро Гришко	02.12.85	181	74	**74**	**2**	54		
43	Сергій Мельник	04.09.88	183	70	**1**		69		
55	Олександр Бабич	15.02.79	187	80	**101**	**11**	13		
	Денис Саливон	26.03.90	185	74			36		
	Андрій Слінкін	19.02.91	178	71			8		

ПІВОБОРОНЦІ

3	Віктор Мельник	11.08.80	182	75	**120**	**3**	19	3	
6	Мірко Райчевич (Чорногорія)	22.03.82	178	75	**29**	**2**			
7	Артем Касьянов	20.04.83	182	76	**70**	**6**	24	6	
8	Володимир Бондаренко	06.07.81	180	75	**35**	**3**			
11	Сергій Нудний	06.10.80	167	67	**12**				
17	Сергій Політило	09.01.89	165	63	**13**		36	7	
20	Олег Гуменюк	03.05.83	178	66	**10**		21	1	
26	Роман Бочкур	27.08.87	184	84			37		
28	Павло Ребенок	23.07.85	180	70	**55**	**1**	70	8	*
30	Родріго Себастьян Васкез (Уругвай)	04.11.80	184	78	**35**	**7**			
35	Дмитро Владов	12.03.90	188	72	**6**		34	2	
45	Дмитро Колода	19.06.89	167	65			82	4	
	Іван Бобко	10.12.90	183	70			52	5	
	Максим Гавриленко	18.08.91	169	60			39	3	
	Євген Зубейко	30.09.89	179	67			29	4	
	Олександр Іванов	19.11.92	178	65					
	Денис Сердюченко	05.03.91	178	69			17		

НАПАДНИКИ

9	Руслан Левига	31.01.83	185	78	**85**	**14**	14	4	
10	Олександр Косирін	18.06.77	185	79	**224**	**83**	3	4	
14	Ігор Силантьєв	03.01.91	183	68	**2**		30	9	
16	Олександр Якименко	05.09.88	185	68			49	1	1
19	Анатолій Діденко	09.06.82	193	82	**69**	**11**	17	9	
25	Віталій Балашов	07.02.91	170	60	**2**		34	1	3
39	Денис Васін	04.03.89	179	71	**15**	**1**	66	2	1
79	Альваро Мелло (Уругвай)	13.05.79	183	80	**29**	**5**	1		

"АРСЕНАЛ" (Київ)

Президент: Вадим Рабинович (04.08.53)
Директор: Володимир Пустоваров (22.04.68)
Виконавчий директор: Віктор Іщенко (16.03.66)
Головний тренер: Олександр Заваров (26.04.61)
Головний тренер молодіжного складу: Юрій Бакалов (16.01.66)

ВОРОТАРІ

1	Віталій Рева	19.11.74	181	80	**270**	**246п**	32	28п	
17	Микола Воронюк	18.01.84	197	89					
23	Сергій Погорілий	28.07.86	190	81			47	72п	
	Євген Букша	26.01.90	190	78			7	8п	
	Андрій Рисан	04.04.90	186	80			4	6п	

ОБОРОНЦІ

3	Тарас Ільницький	04.03.83	182	76	**109**	**1**	15		
4	Сергій Симоненко	12.06.81	182	82	**139**	**10**	11	2	
5	Богдан Шершун	14.05.81	192	84	**150**	**5**	3	1	
6	Сергій Литовченко	30.01.79	185	81	**70**	**6**	35	2	
15	Євген Євсєєв	16.04.87	181	74	**47**	**4**	33	2	
27	Ігор Дідик	02.01.90	182	70			35	2	
29	Андрій Єщенко (Росія)	09.02.84	173	74	**42**	**1**	10		
33	Андрій Хомин	02.01.82	180	81	**117**	**2**	2		
39	Сергій Матюхін	21.03.80	183	83	**151**	**9***	10	3	
	Павло Карков	07.11.89	177	73			73		
	Віталій Нечай	04.01.89	177	65			48		
	Юрій Плієв	14.03.91	177	65					
	Юрій Ткачук	26.06.89	176	72			31		

ПІВОБОРОНЦІ

2	Артем Старгородський	17.01.82	180	76	**71**	**1**	19	2	
8	Ролан Гусєв (Росія)	17.09.77	181	75	**24**	**2**			
9	Сергій Закарлюка	17.08.76	185	82	**320**	**70**	7	3	*
11	Дос Сантос Жоземар (Бразилія)	18.10.80	176	71	**61**	**12**	1		
13	Саулюс Міколіунас (Литва)	02.05.84	179	71					
18	Олександр Данилов (Білорусь)	10.09.80	178	70	**91**	**4**	1		
19	Владислав Мельник	07.10.90	179	69			50	2	
35	Олександр Грицай	30.09.77	183	75	**206**	**4**	2		
88	Валерій Зазорін	16.06.88	178	76	**16**		50	4	
	Фарід Алі	11.02.92	177	63					
	Юрій Бушман	14.05.90	177	70			35		
	Аркадій Герасимов	31.03.92	179	69					
	Артем Муляр	07.04.92	177	67					
	Андрій Свириденко	02.08.90	177	65			26		
	Євген Сутковий	03.02.91	174	64			4	1	
	Денис Фаворов	01.04.91	182	74			17		
	Руслан Черненко	29.09.92	177	67					

НАПАДНИКИ

7	Йонуц Мазилу (Румунія)	09.02.82	184	78	**22**	**5**	1		
10	Андрій Воробей	29.11.78	180	74	**266**	**92**	2	1	
14	Вадим Рибальченко	24.11.88	187	76	**7**		93	2	1
18	Сендлей Біто (Голландія)	20.07.83	186	80	**58**	**5**	15	2	
19	Лаша Джакобія (Грузія)	20.08.80	180	72	**75**	**14**	15	8	
	Ігор Бровко	13.08.92	177	68					
	Артем Гаєвський	18.04.91	179	72					
	Ігор Столярчук	13.08.89	181	74			20	3	

"КРИВБАС" (Кривий Ріг)

Президент: Олександр Лівшиць (08.12.59)
Генеральний директор: Олександр Затулко (15.06.59)
Головний тренер: Олег Таран (11.01.60)
Старший тренер молодіжного складу: Сергій Мазур (23.05.70)

ВОРОТАРІ

1	Андрій Федоренко	09.01.84	192	85					
12	Існі Хіді (Албанія)	15.10.80	189	85	**30**	**37п**			
24	Євген Дейнеко	15.10.85	191	81	**1**	**1п**	20	26п	
	Олександр Антоненко	06.01.91	184	75			5	11п	
	Денис Рильський	12.05.89	184	78			7	5п	
	Валерій Юрчук	12.04.90	183	75			5	12п	

ОБОРОНЦІ

2	Артурс Сілагайліс (Латвія)	03.05.87	187	82	**5**		1		
3	В'ячеслав Сердюк	28.01.85	183	77	**59**	**1**	53	1	
4	Олександр Грановський	11.03.76	179	76	**179**	**1**	12		
5	Віталій Комарницький	02.08.81	180	65	**122**		7		
15	Сергій Карпенко	19.05.81	182	76	**28**	**1**	2		
25	Олександр Жданов	27.05.84	181	72	**28**				
	Сергій Костюков	02.07.89	179	72			53		
	Антон Кудь	25.06.90	183	76			19		
	Станіслав Морозов	09.11.91	184	75			21		
	Віталій Павлов	25.06.88	180	75	**3**		53	1	
	Віталій Петриченко	07.05.91	183	76			22		
	Микита Соловйов	21.06.91	185	73			22		

ПІВОБОРОНЦІ

5	В'ячеслав Рябов	21.06.89	179	73	**1**		41	2	
7	Андрій Оберемко	18.03.84	182	74	**54**	**2**	29	1	
10	Руслан Костишин	08.01.77	182	77	**303**	**28**	8		
14	Платон Свиридов	20.11.86	179	72	**1**		60	4	*
16	Ансі Аголлі (Албанія)	11.10.82	181	77					
17	Доріан Бюлюкбаші (Албанія)	08.08.80	180	75	**64**	**10**			
18	Єрвін Булку (Албанія)	03.03.81	183	76	**44**	**2**	1		
19	Олександр Кобахідзе (Грузія)	11.02.87	184	75	**1**		31	3	
21	Андрій Богомазов	15.07.89	178	71	**5**		48	4	
23	Младен Бартулович (Хорватія)	05.10.86	182	80	**61**	**5**	10	2	
28	Кестутіс Івашкевичус (Латвія)	17.04.85	184	80					
29	Анатолій Опря	25.11.77	182	74	**150**	**6**	3	1	
30	Олександр Максимов	13.02.85	183	74	**72**	**3**	33	3	
	Максим Білик	10.06.90	182	74					
	Максим Грамм	27.01.91	176	67			29	1	
	Едуард Іллюхін	24.04.90	182	77			5		
	Олександр Логінов	23.07.91	182	74					
	Микола Ляшенко	15.04.91	182	75			11		
	Ігор Прокурор	05.03.91	181	74			25	1	
	Максим Пшелуцький	29.06.89	180	72			42	2	
	Дмитро Рябой	15.10.91	177	70			5		
	Роман Сахно	25.01.90	182	75			6	3	
	Сергій Чеботарьов	26.03.91	182	76			22		

НАПАДНИКИ

8	Олександр Мелащенко	13.12.78	184	77	**219**	**46**	20	7	
11	Роман Каракевич	13.11.81	185	81	**46**	**9**	29	1	3
20	Сергій Мотуз	06.07.82	182	76	**98**	**11**	39	1	4
22	Юрій Штурко	08.10.84	181	74			9	3	
26	Юрій Коломоєць	22.03.90	182	74			42	9	
	Ростислав Дяків	17.08.90	175	69			32	4	
	Павло Мисько	12.02.90	174	69			28	1	0
	Ігор Нагірний	04.06.89	186	84	**2**		25	2	
	Дмитро Філіпов	11.03.91	182	75					

"ЗОРЯ" (Луганськ)

Президент: Олександр Єгоров (28.11.75)
Генеральний директор: Микола Панченко (20.01.76)
В.о. головного тренера: Юрій Дудник (26.09.68)
Старший тренер молодіжного складу: Володимир Микитін (28.04.70)

ВОРОТАРІ

1	Олександр Чурилов	06.06.84	189	83					
33	Андрій Комарицький	02.02.82	185	85	**99**	**107п**	12	22п	
36	Андрій Полтавцев	07.12.91	191	86			16	27п	
57	Дмитро Гнутий	09.02.92	183	73					
58	Роман Цапенко	20.01.92	185	77					
99	Ігор Шуховцев	13.07.71	188	79	**291**	**386*п**			

ОБОРОНЦІ

2	Андрій Гаврюшов	24.09.77	178	72	**120**	**2**	2		
5	Тарас Дурай	31.07.84	183	78	**10**				
10	Георгій Цимакуридзе (Грузія)	10.11.83	184	78	**77**	**5**	26	3	
16	Андрій Гринченко	23.01.86	181	77	**17**		11		
19	Єгіше Меликян	13.08.79	176	72	**67**	**2**	6	2	
28	Олексій Курилов	24.04.88	188	80	**12**	**2**	61	1	0
38	Олексій Храмцов	08.11.75	180	75	**161**	**3**	5		
40	Дмитро Ховбоша	05.02.89	183	79	**5**		69	1	
43	Олександр Головченко	04.02.90	185	74			24		
44	Оровіанор Омоко (Нігерія)	12.12.81	190	85	**155**	**6**			
45	Артем Гордієнко	04.03.91	175	62			30	1	
52	Сергій Малий	05.06.90	191	81			18		
59	Олександр Качмазов	08.03.92	178	73					

ПІВОБОРОНЦІ

4	Олексій Городов	28.08.78	174	65	**134**	**7**	5		
6	Микита Каменюка	03.06.85	172	64	**46**	**2**	14	2	
8	Ігор Скоба	21.05.82	189	83	**92**	**4**	14	2	
11	Сергій Шевчук	18.06.85	184	75	**31**	**1**	60	2	7
14	Паріт Джихані (Албанія)	18.07.83	176	71	**25**	**10**			
17	Сергій Колесниченко	23.01.87	182	74	**13**		4	1	
37	Владислав Огіря	03.04.90	175	64			48	6	
42	Олександр Білик	13.05.90	165	55			41	1	
46	Андрій Ісаєнко	29.01.91	174	70			18		
47	Олександр Курочкін	06.03.92	175	68			1		
50	Валерій Мазур	06.03.91	173	63			16	1	
53	Олександр Батищев	14.09.91	174	64					
54	Сергій Макаренко	09.06.90	178	67			25		
60	Андрій Когут	21.01.92	168	62					
61	Олександр Смелик	17.05.91	170	66					

НАПАДНИКИ

9	Олексій Антонов	08.05.86	179	72	**48**	**10**	9	6	
15	Нгаха Колінз (Камерун)	26.09.81	175	71	**1**	**1**			
20	Олександр Янченко	16.05.86	178	71			34		
27	Тарас Лазарович	22.04.82	175	71	**43**	**3**	66	1	7
41	Ігор Сикорський	29.07.88	185	77	**7**		37	5	
48	Микита Кислий	02.03.91	173	68			26	4	
49	Андрій Кохман	25.05.90	185	75			30	6	
56	Олександр П'янов	21.04.92	170	64					

"ІЛЛІЧІВЕЦЬ" (Маріуполь)

Почесний президент: Володимир Бойко (20.09.38)
Перший віце-президент: Юрій Хотлубей (12.01.44)
В.о. головного тренера: Ілля Близнюк (28.07.73)
Старший тренер молодіжного складу: Едуард Хавров

ВОРОТАРІ

1	Всеволод Романенко	24.03.77	190	84	**125**	**158п**	8	13*п	
12	Олег Остапенко	27.10.77	192	87	**89**	**108п**	15	24п	
30	Сергій Русан	01.04.89	192	83					
	Микола Зінченко	28.10.89	187	78					
	Сергій Семено	06.03.90	183	81					

ОБОРОНЦІ

2	Станіслав Микицей	07.09.89	182	74	**1**		70	6	
3	Мантас Самусіовас (Литва)	08.09.78	185	83					
4	Вадим Мельник	16.05.80	186	84	**121**	**12**	14	5	
14	Артем Савін	20.01.81	179	74	**57**		22		
18	Руслан Петрович	26.01.89	177	68			18		
24	Ігор Чучман	15.02.85	190	85	**68**	**1**	23	1	
25	Андрій Григорик	31.03.88	183	74	**7**		91	3	
37	Валентин Нефедов (Росія)	23.02.82	185	76	**44**		7	1	
	Руслан Верещак	29.03.91	187	76					
	Олександр Воробйов	14.09.92	192	78			2		
	Микола Кобець	27.03.92	180	74					
	Артем Терехов	31.03.92	187	77					
	Дмитро Тищенко	06.11.92	178	68					
	Олександр Ущапівський	11.05.90	182	74			19		

ПІВОБОРОНЦІ

5	Адріан Пуканич	22.06.83	182	73	**84**	**3**	25	5	
7	Олександр Ситник	02.01.85	178	70	**33**	**1**	24	3	
8	Дмитро Воробей	10.05.85	171	66	**60**	**10**	21	1	2
9	Костянтин Ярошенко	12.09.86	174	70	**79**	**9**	18	2	
11	Іван Кривошеєнко	11.05.84	181	78	**138**	**16**	18	8	
13	Артем Чорній	23.10.89	170	65	**2**		25	3	
17	Микола Кашевський (Білорусь)	05.10.80	187	80	**142**	**15**	5		
19	Дмитро Тищенко	11.05.89	180	79	**3**		42	2	
22	Артур Западня	04.06.90	183	69	**1**		23		
33	Павло Кирильчик (Білорусь)	04.01.81	187	82	**113**	**3**	28	2	
44	Дмитро Скоблов	30.11.89	178	69			39	2	
	В'ячеслав Копачов	01.02.90	173	65					
	Максим Корж	20.11.91	182	69			11		
	Євген Лукашев	07.05.90	175	63					
	Віталій Ольхович	10.01.90	179	72			48	1	

НАПАДНИКИ

27	Олександр Кас'ян	27.01.89	185	79			44	2	2
28	Ліма (Бразилія)	17.05.86	179	72	**17**	**2**	1		
47	Руслан Романов	02.02.89	185	78	**1**		13	5	
74	Іван Отрок	13.02.91	180	70			29	4	
77	Олександр Кечеджі	04.11.89	179	76	**4**		39	5	

"ЗАКАРПАТТЯ" (Ужгород)

Президент: Євген Дорошенко (19.06.57)
Віце-президент: Олег Мукомел
Генеральний директор: Іван Шіц (25.11.52)
Головний тренер: Ігор Гамула (17.02.60)
Старший тренер молодіжного складу: Михайло Іваниця (08.08.61)

ВОРОТАРІ

1	Олександр Надь	02.09.85	190	79	**3**	**10п**	54	85*п	
12	Юрій Славік	06.05.89	180	75			12	28п	
33	Дмитро Бабенко	28.06.78	185	80	**33**	**49п**			
73	Андрій Михайлов	07.05.82	186	78	**18**	**29п**	20	17п	
	Мирослав Лютнянський	29.05.82	178	68					

ОБОРОНЦІ

2	Андрій Ільчишин	25.10.81	179	74			23	4	
3	Олександр Чижевський	27.05.71	183	72	**388**	**3**	3		
4	Андрій Донець	03.01.81	187	83	**57**	**2**	33	5	
8	Антон Шендрик	26.05.86	188	78			15		
15	Аурімас Кучис (Литва)	22.02.81	189	77	**10**	**1**			
18	Володимир Браїла	21.08.78	174	66	**137**	**6**	4		
19	Сергій Єсин	02.04.75	173	65	**253***	**14**			
27	Вадим Болохан (Молдова)	15.08.86	186	78	**19**		1		
29	Віталій Калиниченко	29.03.83	185	77					
52	Іван Кузьма	12.10.90	172	60			7		
	Андріан Бабич	02.01.92	184	71					
	Євген Келеманик	02.09.90	178	71					
	Андрій Смалюх	23.08.90	184	74			2		
	Ростислав Чижевський	10.03.91	178	65					
	Віталій Шеховцов	04.04.90	189	75					

ПІВОБОРОНЦІ

5	Павло Рибковський	12.07.89	174	64	**2**		22		
6	Валентин Платонов	15.01.77	182	77	**254**	**32***	8	2	
9	Сергій Давидов	16.12.84	178	64	**25**	**1**	82	4	2
11	Ігор Шопін	15.06.78	176	73	**176**	**8**	7	1	
17	Андрій Деркач	28.05.85	189	79	**25**	**2**	34		
22	Іван Козоріз	14.09.79	190	83	**77**	**6**	2		
23	Владислав Микуляк	30.08.84	182	72	**41**	**1**	42	8	
24	Рубен Гомес Гарсія (Аргентина)	26.01.84	180	68	**102**	**2**	18		
25	Шандор Вайда	14.12.91	174	68					
46	Олександр Смагін	29.07.90	170	64			28		
88	Володимир Бурдулі (Грузія)	26.10.80	184	74	**41**	**1**	15	3	
	Василь Вах	07.10.90	170	63					
	Золтан Гелетей	25.06.92	172	65					
	Андрій Ковальчук	20.02.89	173	61			24		
	Андрій Сірий	06.04.92	193	77					

НАПАДНИКИ

10	Чарльз Невуче (Нігерія)	14.03.85	182	78	**7**		4		
13	Володимир Мазяр	28.09.77	183	81	**83**	**16**	4		
30	Сергій Рижих	12.09.79	187	83	**30**	**3**	3		
77	Олександр Артеменко	19.01.87	180	70	**4**	**1**	76	1	1
	В'ячеслав Акимов	17.10.89	187	77			3		
	Михайло Батрин	28.02.91	178	65					
	Роберт Гегедош	02.05.93	178	66					
	Василь Пиняшко	02.02.92	162	58					
	Михайло Поп	18.02.92	182	70					
	Михайло Трухан	09.08.90	182	71					
	Іван Шевченко	11.05.92	178	72					
	Олександр Шуфрич	06.11.88	176	70			6		

"ОБОЛОНЬ" (Київ)

Президент: Олександр Слободян (21.02.56)
Перший віце-президент: Олександр Алімов (18.09.59)
Виконавчий директор: Олексій Злотоябко (22.08.59)
Головний тренер: Юрій Максимов (08.12.67)
Головний тренер молодіжного складу: Сергій Конюшенко (09.07.71)

ВОРОТАРІ

1	Алан Дзуцев	24.12.88	190	75					
37	Владислав Чангелія	31.08.88	192	84			19	42п	
42	Андрій Товт	12.03.85	188	90	**11**	**17п**	35	38п	
55	Артем Штанько	06.09.80	186	78	**9**	**24п**	35	39п	
71	Денис Бойко	29.01.88	194	82			3	0п	

ОБОРОНЦІ

5	Іван Лень	25.07.82							
6	Олександр Клименко	11.02.82	185	73	**55**	**3**	17	2	
7	Євген Лозинський	07.02.82	188	73	**48**		10	1	
13	Сергій Яворський	05.07.89	184	74					
44	Андрій Конюшенко	02.04.77	179	72	**224**	**26**	12		
50	Андрій Фартушняк	24.03.89	181	70	**13**	**1**	16		
	Євген Заричнюк	03.02.89	174	68					
	Артем Лабунський	25.04.91							
	Олексій Майданевич	18.07.91							
	Арсентій Пелюшенко	02.11.90	185	80			1		
	Юрій Ткачук	26.06.89	176	68			31		

ПІВОБОРОНЦІ

2	Артем Мірошниченко	09.11.78	180	70					
3	Євген Кармаліта	12.04.83	182	77	**7**		27	2	
8	Сергій Сибіряков	01.01.82	179	71	**27**		39	4	
10	Сергій Рожок	25.04.85	179	70	**18**		22	1	
11	Микола Морозюк	17.01.88	176	70	**10**		41	4	
22	Валерій Куценко	02.11.86	175	67			50	9	
23	Віктор Комльонок (Молдова)	23.02.79	178	65					
25	Олег Мазуренко	08.11.77	178	74	**124**	**13**	5		
27	Анатолій Кицута	22.12.85	185	74	**39**		30		
32	Ігор Пластун	20.08.90	190	70					
77	Вадим Пислар	01.11.90	171	62			16		
88	Рінар Валєєв	22.08.87	176	72	**23**	**2**	11	2	
	Дмитро Довбиш	08.03.90	178	69					
	Володимир Мельниченко	14.05.91	177	67					
	Іван Невмержицький	10.04.89	177	69					
	Дмитро Остапенко	26.01.92							
	Олексій Репа	01.08.89	172	66			2		
	Олексій Черемисін	04.01.91	186	78			3		

НАПАДНИКИ

9	Павло Онисько	12.07.79	185	82	**34**				
20	Олександр Іващенко	19.02.85	183	76	**49**	**7**	52	1	7
33	Олександр Антоненко	29.12.78	185	76	**7**		67	4	1
80	Андрій Воронков (Білорусь)	08.02.89	185	77			16	7	
	Олександр Бондаренко	28.07.89	183	74					
	Сергій Зуєвич	08.07.91	175	65					
	Юрій Максимов	30.11.91	192	75					
	Руслан Рябий	01.03.91	182	75					

Примітка. Вказані ігрові номери футболістів, згідно заявки. Після прізвища футболіста вказана дата народження, зріст та вага, кількість матчів і голів, проведених у прем'єр-(вищій) лізі та за молодіжні (дублюючі) склади відповідно (* з урахуванням анульованих матчів та голів).

Склади команд дані станом на 3 серпня. Усі технічні дані наведено станом на початок чемпіонату.

Валерій ЧЕРНЕЦЬ.

СКАНВОРД № 270. «ДНІПРО-2009»

Фото 1 · Хавбек Сауд. Аравії'94 · Нідерл. клуб · Стадіон у Мідлсбро · Бек "МЮ" · Одиниця площі · Бек зб. Аргентини · Гтер - ... Андре · Оборонець "Челсі" · Фото 2

Фото 2 · Фото 3

Хавбек зб.Іспанії на ЧС-2002 · "... - Арена" · Фото 3 · ... Ештон · Зеелер · Форвард зб.Нігерії · ... де Гуй · Хавбек зб.Іспанії · Оборонець "Армінії" · Фото 4 · Адріансе · Команда з Польщі · Франц. клуб · Фото 5 · Фото 4

Фото 5 · Легенда валлійського футболу · Фото 6 · Новачок "Аякса" · Хавбек зб.Франції 50-х рр.

Литовець у ФК "Москва" · Фото 7 · Нападник "Лор'яна" · Оборонець "Дніпра"

Том де ... · Бар · Фото 8 · Прізвисько "Тоттенхема" · Бек "Депортиво" · Профі · Фото 6 · Фото 7 · Фото 8 · Фото 9 · Хавбек "Боруссії" Менхенгладбах

Фото 10 · Фото 11 · Клуб із Єкатеринбурга · Команда з Хожува

Фото 9 · Фото 10 · ... - Даль Томассон · Фото 11 · Фото 12 · Фото 12

Віктор ПРИГОРНИЦЬКИЙ.

Рейтинг IFFHS

ШАХТАР ПІДНЯВСЯ НА П'ЯТЕ МІСЦЕ

Міжнародна федерація футбольної історії та статистики (IFFHS) оприлюднила новий рейтинг найкращих клубів світу. Незважаючи на останні дві нічиї у Лізі чемпіонів та чемпіонаті України донецький Шахтар піднявся на дві позиції і посів 5 місце. Київське Динамо, попри розгромні перемоги у національній першості, втратило три рядки.

1-2. Барселона (Іспанія) — 315,0
1-2. Манчестер Юнайтед (Англія) — 315,0
3 (4). Естудіантес (Аргентина) — 295,0
4 (3). Челсі (Англія) — 276,0
5 (6). Шахтар (Донецьк) — 257,0
6 (5). Ліверпуль (Англія) — 248,0
7 (6). Арсенал (Англія) — 247,0
8 (9). Гамбург (Німеччина) — 240,0
9 (10). Греміо (Бразилія) — 224,0
10 (11). Крузейро (Бразилія) — 221,0
11 (8). Динамо (Київ) — 220,0
...13 (13). Байєрн (Німеччина) — 211,0
...31 (42). Металіст (Харків) — 167,5
...171 (409). Металург (Донецьк) — 90,5
...207 (192). Ворскла (Полтава) — 84,5
...294 (300). Дніпро (Дніпропетровськ) — 71,5.

Наші за кордоном

ТИМОЩУКУ НЕ ЗНАЙШЛИ МІСЦЯ?

Головний тренер "Байєрна" Луї ван Гаал не знає, на якій позиції зможе використовувати українського півзахисника Анатолія Тимощука, придбаного в "Зеніта" в літнє трансферне вікно. "У нашій тактичній схемі він не може грати на своїй звичній позиції опорного хава. Там діє ван Боммель. Тимощук міг би діяти праворуч, але я віддав перевагу Хаміту Альтитопу", — сказав голландець.

ВОРОНІН НЕ БУДЕ "ГРІТИ" ЛАВКУ В "ЛІВЕРПУЛІ"

Нападник "Ліверпуля" Андрій Воронін заявив, що готовий до конкуренції за місце в складі, а також зізнався, що з радістю залишився б у "Герті", якби була така можливість. Українець провів минулий сезон у Берліні на правах оренди.

— Розмовляв з Рафою Бенітесом перед поверненням у "Ліверпуль", і він сказав, що мені доведеться докласти максимум зусиль, щоб потрапити в основний склад, — зазначив Воронін. — Поки що, незважаючи на конкуренцію, взяв участь у всіх контрольних матчах. Не боюся боротьби з форвардами, котрі зібралися в клубі. Готовий битися за місце в складі і не планую сидіти на лавці. Я з радістю залишився б у "Герті", у цьому немає сумнівів. Був дуже засмучений через те, що цього не сталося, адже я старався як міг, граючи за берлінський клуб. Рішення приймає не тільки Люсьєн Фавр, є ще генеральний менеджер і правління. Але мені допомогло перебування в Берліні, і воно дасть результат в новому сезоні", — цитує Вороніна Bild.

Підготував Юрій ГРОМОВ.

«Український футбол».
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 10336
Виходить чотири рази на тиждень (вівторок, середа, четвер, п'ятниця).
Державне видавництво «Преса України». 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Отримувач коштів: Державне видавництво «Преса України». Розрахунковий рахунок № 26000101014669 КРД «Райффайзен» Банк «Аваль» МФО 322904, для «Українського футболу», код 05905668.

Адреса редакції: 03047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Телефони редакції: 454-83-03, 454-83-90
Факс: 235-31-52, 454-83-03
Відділ реклами та реалізації: 454-88-91
Електронна пошта — mu@pressa.kiev.ua
Сайт:www.ukrainian-football.com

В.о. головного редактора Л. О. МАКСИМЕНКО
Черговий по номеру В. В. ПРИГОРНИЦЬКИЙ
Видруковано з готових редакційних фотоформ.
Зам. 3025113.
Індекс 60994.

